

LARRY MATTHEWS

PSZICHOVÍZIÓ

Az emberi tudat mélyére látó készülék
TITKOSÍTOTT SZABADALOM

KORNÉTÁS

LARRY MATTHEWS

PSZICHONÍZIÓ

A XX. század embere már tudja,
    hogy a világmindenségben,
s a Földön is léteznek olyan dolgok,
amilyeneket még elképzelni se tud.

LARRY MATTHEWS

PSZICHOVÍZIO

©Máthé László, Kornétás Kiadó 2000

ISBN: 963 7843 86 8

KORNÉTÁS KIADÓ

A kiadásért felel:

Pusztay Sándor ügyvezető igazgató

Felelős szerkesztő: Kovács Barna

Borító terv és tipográfia: Pusztay Réka Adrienn

Készült: Kaposvári Nyomda Kft.

Felelős vezető: Pogány Zoltán ügyvezető igazgató

HÍR A VILÁGALPÍTÁNYTÓL

Porszem, Pondró, Ember, Föld, Naprendszer, Galaktika, Krisztus, Guru..! Keletkeztek, repülnek. Hová? Miért?

A Föld XII. kultúrája most olyan felfedezéshez jutott, amelyet eddig elképzelni is elképzelhetetlennek tartott.

1988. december 13.

A Föld rádióadói, tévéállomásai elnémulnak. Szinte egy időben tartanak megmagyarázhatatlanul hosszú szünetet. Mi történt, hogy nem történik semmi? A csendben szinte hallani az elektromágneses hullámok terjedését. VSH, VSH, VSH! Ez kezd villogni a képernyőn, s ezt hallani a rádióban is. Az elmúlt héten már bevilant egy-egy műsorban ez a három betű. Több országban értetlenül telefonálgattak az emberek a tévétársasá-

gokhoz, akik mit se tudtak a jelenségről. Azt ugyan megjegyezték, hogy néhány kollégájuk is észlelte a három betűt, de nem tulajdonítottak különösebb jelentőséget az egésznek.

A kép szövegre váltott, s a következő felirat jelent meg:

Világ Szabadalmi Hivatala!!

Senki se tudott erről a szervezetről, létezését sehol se jegyezték.

Az Elnök kíván szólni – jelzik. Nem ismerik a megjelenő férfiarcot.

Itt a HÍR, a VSH híre. A titokban tartott HÍR. Az összefogás, az együttes akarat nem engedett kiszivárogni semmit a megfelelő idő előtt.

Most mintha három-négy csatorna képe úszna egymáson, majd hirtelen egyetlenegy tiszta kép jelenik meg, s újra több. A rádióban valami hasonlót hallani.

PSZICHOVÍZIÓ! PSZICHOVÍZIÓ!
PSZICHOVÍZIÓ!

A feltaláló közvetíti a képet, s az ő hangját hallani. Az adásokat is a feltaláló vezérli. Senki se tud beavatkozni rajta kívül. Megegyeztek, összefogtak!?

A Feltaláló saját agyhullámaint közvetíti. Mindig olyan mélységű csatornából, amilyenből éppen tetszik neki. S annyit mutat meg, akár egyszerre

is, ahányat akar. Együtt, azonos szinten, avagy a valóságos mélységek adta csillapításokkal, szinteltérésekkel.

Nem képhiba, nem hanghiba! Betelekinthetnek legmélyebb belsőmbé. Átküldhetek másoknak magamból valamit, ha bekapcsolva tartják ők is a pszichovíziójukat, azaz annak legalább a vevőjét. Az elképzelhetetlen törhet, mi több, szabadulhat így a felszínre, a látható és hallható erősségű szintre. A Tudat és a Tudatalatti olyan rétegei szólalnak meg, amelyekről még semmilyen információja se volt az Embernek, a Föld lakójának.

A PSZICHOVÍZIÓ a szuperponálódott felfedezés, az értelem szublimációjának egy eddig még soha nem ismert, az ember által nem ismert állapota.

A feltaláló magyar, a gondolat és a kivitelezés is magyar. A feltaláló csoportja a Világalapítvány tagjaként valószínűsítette meg a készüléket. A készüléket? Senki se gondoljon az eddig megszokott szerkezeti-megjelenési formákra. Nem. Mert ez valami egészen más. Az agyból nyert egység, azaz az elkülönített pszichovízió, amit egy különleges agysebészeti eljárással, avagy inkább beavatással képesek kialakítani az egyénben. Aki képes el-

határozni magát egy ilyen állapot befogadására, annak olyan cirkulációképességi állapot alakulhat ki agyának egy bizonyos rétegében, ami alkalmassá teheti a művelet sikerére. Máthé, Madarász, László, Zoltán. Ezek azok a magyar nevek, amelyekből felvillan a feltaláló és csoportjának neve.

Akit ezekben a különlegesen egyedi pillanatokban megérintett a találmány valódiságának a lehetősége, azt magával ragadta egy kezdeti érzés, ami által egyre forróbban érezhette emberi emberfelettségének kiszélesedő távlatait, s gondolati szárnyalásának azt az energiáját is, amellyel a világegyetem tágulásánál is nagyobb gyorsulást érhet el.

A hang és a kép visszaállt az eredeti műsorra. Eközben nagyapám – aki mit se látott és hallott ebből az egész hihetetlen valóságból – kiválóan szórakozott az eredetileg sugárzott kabaré részletein. Igen. S hol volt ő ekkor? S hol voltam én, aki átéltem az újat, a mást, a forrót, az értelmet?

Mi történt tulajdonképpen 1988-ban?

A VSH elnöki tájékoztatója egy olyan szenzációval lepte meg a Föld szellemi világát, ami a nagy felfedezé-

sekhez hozzászokott elméket is különleges pezsgéssel borzongatta át. Ez az évszázad, a huszadik, már eddig is csodálatos és fantasztikus felfedezésekkel ajándékozta meg az emberiséget. Talán ezek a felfedezések is hozzájárultak az emberi psziché oly magas fokra való emelkedéséhez, ahol megtudhatta azt az örömteli-szomorú valóságot, hogy itt, a Földön is mily sok azon dolgok összessége, melyeket eddig még csak elképzelni se tudott. De tudja már, hogy képzelete az elképzelhetetlenség felé száguld.

A műholdak hang- és képcsatornáai szinte izzottak a felfedezés újra és újra sugárzott részleteitől.

A hírcsatornák mindegyikét elárasztotta a HÍR, a VSH híre. Felbolygatta az eddig megszokott rendet. Még a háborús viszálykodások is elcsendesdni látszottak.

PSZICHOVÍZIÓS CSATORNÁK

A készülék, a pszichovízió, a rendszer, ez a ma még felfoghatatlan villanás maga a megfoghatatlan valóság.

PV 1. csatorna:

„A vezérlőegység – mint legfelsőbb meghatározó – bekapcsolta a Pszichovízió első csatornáját. Miért az elsőt? Ki tudja honnét jött az érzés, a gondolat, netalán az intuíció? Talán a szubjektív-pozitív érzés volt a meghatározó? Ugyanis szinte mindent elsöp...”

PV 3. csatorna:

„...igen. Elég volt az előbbi szép képekből, a jó időből, a napsütéses ragyogó kék égboltból, a falon függő csodaszép színes virágok látványából, azaz a virágok képeiből.

Tudok-e nyaralni menni idén, mondjuk Sárospatakra, s ott fürdeni a Végardón? Ha...”

PV 2. csatorna:

„Mennyit, de mennyit álmodtam Új-Zélandról gyerekkoromban, amikor földrajztanárnőm – a szemérmes és prűd csábító – először beszélt a távoli, csodálatos éghajlatú és meghitt világról és a...”

PV 4. csatorna:

„...hogyan juthatott nekem... nekem..., pont nekem eszembe, hogyan tolakodhatott sejtjeimbe ez az áramlat, ez a feszítő megmutatkozni vágyás – vagy mi ez?”

PV 5. csatorna:

„...nincs pénzed, nincs, pedig mennyi jó ötleted volt már eddig is. A Traubiszódát évekkel megjelenése előtt ajánlottad kollégáidnak autózézetéseikhez, más néven. És még ott...”

PV 1. csatorna:

„Sz...sz. Már megint ez az Achilles-ín. *Hiába, ne futkosson összevissza egy ötven év körüli pasas* – mondta a sebészdoki a minap, amikor vagy másfél hónapos kínládást követően rászántam magam a vizsgálatra. *Különösen ne több tíz kilométert...*”

PV 4. csatorna:

„Jó egy ilyen kis készülék. Mindent rázúdíthatok most az öcskösre így telefonon keresztül, miközben beszélge-

tünk. Azaz, láthatja életében most először, hogy mi leledzik a bátyus fejében, mondjuk a felszínen (PV 1.), esetleg mélyebben (PV 5.).

Ha egy kicsit szeretném őt összezagyni, akkor több csatornát egyszerre kapcsolhatok be, de csak neki, mások nézzék csak a PV 1-et. Válogathat a szomorú-szürke valóság, a zöld-remények és mondjuk a lila-köd képei közül. Utasítsuk a központot?”

PV 1. csatorna:

„Hát itt meg mi történt? A képernyőn mi mindent látni, s az öcskös ezt a sajátján is észleli. Hallgat és csak hallgat...”

Be akartam kapcsolni egyáltalán? Mi tört fel a mélyből? Mi van az 5. csatorna alatt? Megláthatnám, megismerhetném a magam belső világát úgy igazán mélyen (PV 13.)? Lehetséges-e önállóságra nevelni ezt a vacak pszichovíziót?...”

PV 2. csatorna:

„Óriási! A Szent Albert György-i örökségnek sok millió dollárja ömlött át ebbe az »akármibe«. Milyen kár, hogy nem érte meg ezt a pillanatot! Mivé fejlődött a C-vitamin? Gyógyítani is kellene, megszüntetni a káros agresszivitást. Lehetnék-e úgy »hatalmas«, hogy ne akarjak hatalmat?

Sok-sok ember érezze magát jobban a »hatalomtól« megszabadultan, a saját hatalomvágyát elveszítvén.”

Nincs tovább tudatos vagy attól független kapcsolgatás. Valószínűleg „rajtam maradt” a készülék hangja és képe egyaránt. Micsoda világ tárult ki ekkor! A magamé, a még általam sem ismert világ. A primer képet szemem vezérli és fantasztikusan élethű, ahogyan halványul és elmosódik a perifériák felé haladva, s átmegy a láthatatlan háttérbe. Gazdagítja a primer képet és eközben mintegy a felismerhetetlenségig összeborzolja a belső képek kavalkádja, amelyek egyszer színesek, máskor szürkék, néha egyszínűek, s intenzitásuk vagy lebegésük utal arra, hogy a psziché melyik mélységi szintjéből származnak. Egyszerre csak valami megfoghatatlan lebegés válik uralkodóvá a képen. Felbukkant a tudatalatti. A hang remegő, vibráló, de mégis érthető, viszont a képtől idegen és távoli, olyan mintha az autópályák szembejövő sávjainak forgalmát látnánk a mi oldalunk hangjainak kíséretében. Mindenki halad, egy irányban és szemben, látják egymást egy-egy pillanatra vagy hosszabban, tudnak is egymásról, nem akarnak összeütközni, de valójában mégis kö-

zömbösek maradnak egymás számára.

Szeretném megérinteni, tapintani és talán megérteni ezt a plasztikus képrengeteget, magamat. De minden mozdulat újra és újra szertefoszlatja a pillanatot. A két közelítés, mint a mágneses taszítás, úgy távolítja és oltja ki a képet. Időnként mintha újabb dimenziók tűnnének fel, talán a gravitációs vonzás vagy a pszichikai mélységek. Nem tud igazán kitisztulni a kép ebben a vonatkozásban, hiába próbálom élesíteni, kinagyítani. A sok-sok fölöttes csatorna képeinek kavalkádja lehetetlenné teszi a ma embere számára a megtisztulást. Valami „mélytengeri megvilágításra” lenne szükség. Talán a mélylélektan kiváló ismerői és gyakorlói már juthatnak valamire ezzel a képhalmazsal. Pusztán a szó vagy a metakommunikáció erejével nem sikerült eddig ilyen mélységekbe jutnia az embernek.

A MAGÁTÓL BŐVÜLŐ RENDSZER ÉS LUCIFER

Meddig bővíthető a pszichovízió? És...? Esetleg képes magától is bővülni? Adhatok-e engedélyt az önbővítésre? Nem fog-e ellenőrizhetetlenül önálló életet kezdeni és kifordulni belőlem, eltávolodni jelenlegi énemtől, s mintegy teljesen átformálni saját egyéniségemet?

Kérdések zuhataga lep el, miközben már kikapcsoltam a saját rendszere-met. A készüléket kipróbálók egyike-ként jómagam is a beavatottak közé tartozom. De mennyire avattak be? Vannak-e fokozatok? Szerencsére – vagy talán nem –, képtelen vagyok csak megközelítőleg is olyan sebes-séggel leírni gondolataimat, mint amilyen száguldással távoznak. Igen, elhagynak. Talán már a harmadik be-tű utániak is visszaidézhetetlenül

röppennek tova, s nem térnek vissza abban a formában, soha, soha. Óh, milyen kár mindazokért a gondolatokért, amelyeket így veszít el az ember.

Mennyire szeretlek! – mondják egymásnak az emberek a lehető legmélyebb érzésből fakadóan és teljes őszinteséggel évezredek óta. De mit mond Lucifer eközben a beláthatatlan, az eddig beláthatatlan mélységben? Mit tud megmutatni a készülék? Nem tudtuk, nem is sejtettük, hogy az ő pillanatai voltak a negatív fogantatás csírái. Tudtunk-e tenni bármit is az ellen, amit még nem is ismertünk? Akartunk-e egyáltalán tenni elene? Akartunk volna...? És most, de most? Itt van a végtelenül egyszerű lehetőség. Igen! Mindenki számára. Hogyan? A pszichovízióval? Valójában mit lát a készülék?

Sok-sok évvel korábban mint kisgyerek küszködtem – akkor ugyanis úgy éreztem – egy különösen félelmetes álommal. Ez az álom sokáig rendszeresen visszatért és minden egyes alkalommal mélyen felzaklatott. Szinte megbénultan ébredtem fel azokon a napokon. Az ébredések nagyon nehezen akartak bekövetkezni. Hiába igyekeztem egy idő után, mintegy tudatosan szabadulni az álombeli törté-

nettől, az eseménytől még az álom alatt. Megszabadulni soha nem sikerült. Valamikor aztán úgy ellibbent, hogy máig se tért vissza újra. Ha felidézem visszatérő álmomat, arra gondolok, hogy lehetett-e valóságos tartalma, amit a gének vagy valami más közvetített és ebben a formában hozott tudomásomra. Eddig nem kaptam hozzá megfelelő dekódert, de az összefüggést valószínűsítő érzés fokozódik bennem. Nem tudok eltávolodni ettől.

Életem legújabb szakasza zajlik most. Ez a rövid szakasz az, amit mégis a leghosszabnak érzek és tudok, mert eltávolodik az időtől, az időkorlátoktól. Nem én hoztam létre ezt az állapotot, hanem az a másik, aki belém látott, aki belém hatolt, aki emberi kíváncsiságával, lelki mélységeivel közeledett, s gyakorolja eme közeledést a mai napig. Miért akart és hogyan tudott megközelíteni, megnyitni? Mi az, ami nekem is megsúgta a befogadás pillanatának eljöttét? Az emberi akarat és vágyakozás is lehet annyira erőteljes, hogy elősegítheti a megvalósulást. Működtek-e bennem régebben is ilyen energiák?

Szerető Anyám és Apám mennyi mindent égetett memóriám már felku-

tatott és még fel nem tárt mélységeibe. Vezérlő impulzusok sokasága lapulhat még közöttük. Apai nagyapám, akit soha nem láttam, bizonyára saját modulációjával fűszerezte közvetlen felmenőim cselekedeteit. Szeretnék kivetíteni egy olyan képet, amikor a nagyapám felismeri valamelyik mozdulatomban az ő nagyapjának ismerős villanásait, amelyekben ott tükröződik az 1848-as szabadságharc hadvezére, a később megvakult fogoly egyénisége. Szeretnék összetalálkozni ebben a képben azzal, aki az életet jelenti nekem, aki újkori szakaszom kivilágosítója, valódi énem feltárója.

De megjött Lucifer és nagyon szeretne valamit mondani. Ő viszont csakis akarni tud. Lehet-e ezzel a luciferi érzéssel valami jót is produkálni? Szerencsére mindig odatolakszik bennem Lucifer mellé egy meghatározhatatlan alak, akiről csak annyit tudok, hogy szeretne mindent jobb irányba terelni. Az ő arca láthatatlan maradt eddig számomra ebben a szelíd és mégis határozott mozgáshalmazban.

Mi motiválja azt az idős embert, aki egy II. világháború előtti írógéppel beszélget? Egy mechanikus kis csodabogárral, ami lágyan és könnyeden teljesíti minden kívánságát. Nincs szí-

ve ütni-verní. Simogatni kell ezüstös feketeségét. Merre járhatott az elmúlt évtizedek alatt? Kikkel elegyedett szóba, szerette-e ha hozzáérték, meséltek-e neki szerelmes történeteket is? Mit látott a háború borzalmaiból? Látott-e? És most is lát-e? Amikor ma megszólítottam, kitűnő kedvében találtam és hajlandó volt kérdések nélkül is mesélni, emlékezni, s fantáziáját rendelkezésemre bocsátani.

Az utca korábbi neszei már régen zajjá, ártalmas zajjá váltak a környékről és máshonnét idezúduló nemtörődöm és lumpen egyének jóvoltából. Szerettem a jegenyék halk susogását lágy szellős, kora nyári esteken. Ehelyett idétlen autóbőgetők röhögését hallgathatom. Ha vihar közeledett, ez a halk susogás erőteljes és elnyújtott huhogásba csapott át. A messziről közeledő vihart a szinte karnyújtásnyira hajladozó és egymással társalgó faóriások félelem nélküli barátsággal vezették be a lakás zugaiba, apró gyermeki énem sejtjeibe. Eldurvultak a zajok, elvesztették emberi mértékeiket, a vadság, az elidegenedés vezérfonala korbácsolja mindegyre feljebb a decibeleket... Mai emberünk úgy gondolja, hogy miközben drága és dübögő motorú autójá-

ban ücsörög, szerelmére vagy partnere-re vár, őt nem zavarja a zaj, tehát másokat se. Ha valaki szólni merészel egy ilyen „kedves kis bunkócskának”, bizton számíthat egy tartós kórházi ápolásra. Ezután pedig a srác nyomja a gázt, de veszettül, a húszméteres lakótelepi belső utakon. Mire jó itt a csend – gondolja, s fékez egy nagyot, hogy a fékek csikorgásával végre felhívhasa szánalmas *nagyságára* a környék járókelőkelőinek és lakóinak figyelmét. S örvend, ha ezért szólni merészelnek neki, mert így végre ki nyithatja a kétszáz wattos erősítőjét is túlharsogó szájacskáját. Miután elgügyögte mondókáját, jót röhögve, piciny gyermekével egyetemben az összezúzott ablakú bejárat felé veszi útját. A folyosó szétvert lámpái, elcsendesült félhomálya kitűnő alkalmat kínálnak arra, hogy pofája sarkában lifegő elmaradhatatlan csikkétől egy lendületes kiköpéssel megszabaduljon. Lakásnak nevezett csataterükbe bevonulván a pici is megkezdi apukától tanult áldásos dobogását, hogy legyen mit hallgatniuk az alattuk lakóknak. Szórakozás felsőfokon! Megszerethetjük őket majd valamikor? Mit tárolhat és közölhet mindebből unokám pszichovíziója?

FOTONRENDSZERES PSZICHOVÍZIÓ

Most, amikor bekapcsoltam a pszichovíziómat, arra kértem, nézzen körül a Földközi-tenger déli vidékein. Valójában, ettől az úgynevezett különleges kívánságtól nem várhattam a beteljesülést, mert a beavatási szakaszban nem esett szó ilyen funkció lehetőségéről sem. Kalandozásaim egyik állomásának tekintvén a bekapcsolási impulzust, azaz nem tulajdonítva különösebb jelentőséget az egésznek, kezembe vettem a fáraók könyvét.

Ekkor egy eddig ismeretlen impulzus villant át izmaimban, a pszichovízióm valami olyat produkált, ami a meglepetések legmeglepőbb érzésével hatott rám. Egyiptom évezredek világának mai képeit láthattam. A primer kép és hang anyai nagyapámat közvetítette, aki a piramisoknál

turistáskodik, mintha *ma* lenne. A furcsa az, hogy én csak négyéves voltam, amikor ő eltávozott, nekem nincs egyetlen közvetlen emlékem se vele kapcsolatban, csak a megmaradt fotók és anyám hozzáfűzött megjegyzései. Az öreg nem járt külföldön, sem a múlt században fiatalon, sem későbbi életében. Mit jelent hát ez a kép? Miközben ezen morfondíroztam, a pszichovízió szorgalmasan teljesítette kívánságomat. Meglepődve tapasztaltam, hogy képes vagyok az általa közvetített csatornák mindegyikét befogadni és feldolgozni.

A primer kép tehát futott tovább, ahogy az események ott Egyiptomban zajlottak. Nagyapám egyszer csak integetni kezdett, majd engem szólított. Arra kért, segítsek neki megérteni az idegenvezető által mondottakat. Mit akar tőlem a nagyapám? Egyáltalán honnét gondolja, hogy értem az egyiptomi nő angol nyelven tartott előadását? Valóban él? Miféle kép ez? Nem habozhattam tovább, mert igen határozottan megmondta, mit kell tennem. Kapcsoljam be a rádiótelefonomat. Honnét tud ő erről a technikáról, 1943-ban még nem létezett ilyen kommunikáció? Türelmetlenül folytatta az utasításokat. Billentyűzzek

be egy bizonyos nevet, ami az ő tolmácskódja, majd ezt követően kapcsoljam rá a pszichovíziómra a rádiótelefont. *Na, jó. És ez mire jó?* – kérdeztem. S lám, válaszol is a pszichovízión: *elkérem a velem utazó „ürgétől” a bunkofonját, ráakaszodom a pszichódra és ettől kezdve a központi világtolmács-rendszerrel állok kapcsolatban. A többivel már ne törődj!* – mondja az öreg magabiztosan. Azt ugyan mesélték nagynéném, hogy meglehetősen furfangos volt életében az apjuk, fiait is mindig valami új keresésére biztatta, de ez...

Felmerül ebben a pillanatban egy újabb kérdés. Valójában kinek az elméjéből pattant ki ez a bábeli zűrzavart megszüntető próbálkozás? Az övéből, vagy talán magamat kell tekintenem ebben az egészen új helyzetben az ötlet kiagyalójának? A felgyorsult információs világ és az emberi psziché különleges játéka csak az egész?

Szeretném kikapcsolni végre a pszichovíziómat, de valami nem engedi. Nem engedelmeskedem magamnak. Talán az öreg szolgálhat némi segítséggel. – Igen! Már mondja is a PV 3. csatornán: „Tudod, kis unokám, ha egy ilyen kettős pszicho-R kapcsolá-

tot hozunk létre, akkor ennek törlésére csak az lesz képes, aki az eredeti és legelső információt kérte. Ez most én vagyok.” Bele kellett tehát nyugodnom, hogy ameddig ezzel az új technikával ő a csinos kis idegenvezetővel óhajt társalogni, addig én nem tehetek mást, mint tanulok tőle.

Amikor felébredtem, nem tudtam eldönteni, valóság volt-e, vagy az álom szülte technikai lebegés? Az ember sokszor él át hasonló helyzeteket a leghetetlenebb álmaiból ébredve. Az álmok magyarázatával és megfejtésével újra és újra próbálkozik az emberiség. Ekkor hirtelen közbeszól nagyapám: *Te, Laci! Átállhatsz már bármelyik csatornára, vagy kikapcsolhatod a pszichovíziódat, mert én már elküldtem a központnak a feloldó impulzust, amíg te aludtál.*

PV 7. csatorna:

„Arról tájékoztattak a kísérletek során, hogy ezen a mélyebb csatornán lehetőségünk lesz bizonyos információk visszaidézésére. Eddig még soha nem kapcsoltam ilyen mélyre. Tudatosan nem. Meg kell tudnom, ha másképpen nem, akkor a pszichovízió segítségével, lehetséges-e az, ami az előbb történt velem? Tud-e bensőséges adatokat is közölni? Ha tud, ak-

kor kinek hajlandó a rendelkezésére bocsátani? Talán az is lehetséges, hogy önálló életre kel maga a szerkezet önmagamon belül akkor, amikor akar? Együtt él velem, s néha megmutatkozik egy-egy jópofa villanással. Ebben az esetben együttműködésről lehet-e szó, vagy valamelyikünk mégis domináns marad? Az akarnokság sohasem vezet pozitív eredményre a földi dimenziókban. A vallások, amelyek valamilyen hatalmat hirdetnek, akár a földön kívülit, akár az emberfelettit, valójában emberi léptékeikből fakadóan cselekszenek így. Nem többek és nem kevesebbek az átlagnál, önös érdekeik megvalósítói.”

Ezek a gondolatok a pillanat felismerhetetlen mélységébe süllyeszti a visszakérdezés lehetőségét. Valószínűleg egy olyan állapot elérésére lesz szükségem a PV 7-ben való érdemi megnyilvánulásra, ami nem fogja eltakarni a mélyen ülő képet:

PV 3. csatorna:

„Miközben a 7. csatornán időztem, az 5. csatorna jelzést adott, lépjek a 3. csatornába, mert ott olyan lehetőség kínálkozik, ami ritkaság.

A hármasból jobban láthatóvá lett a hetes néhány részlete. Itt már rendelkezésemre állt a szelektív kiemelő

funkció, amit kiegészítettem egy képpontsűrítő, nagyító lépéssel, s így már látható minőségű képet kaptam az előbb lezajlott egyiptomi jelenetről. A történetet talán segít megérteni az az újabb momentum, ami most tűnik elő: feleségemet látni az egyik piramis belsejében, amint gyönyörködik. Tanár és a történelmet tanítja itthon, szerelme Egyiptom. Az egyik teremőr fondorlattal félrehívja a csoportból és félreérthetetlen mozdulatokba kezd. Ekkor kért a pszichovíziójával segítséget, nekem sikerült a főteremőrt értesítenem a fotonrendszerre szuperponált pszichovízióm segítségével. Így még a kellő időben bekukkantott a feleségemet molesztálni szándékozó őrfelségterületére, és egy *nono*val elhessegette.”

Nagyapám valószínűleg ezt a később bekövetkező eseményt jelezte nekem jó előre és hívta fel a figyelmemet a pszichovízióban már meglévő mentőfunkcióra.

Miután minden tisztázódott bennem, teljes nyugalommal kapcsolhatok vissza a PV 1-re, hogy átengedjem magam ama kellemes állapotnak, amiben jelen pillanataim telnek.

PV 1. csatorna:

„A későnyári estén, pontosabban

szeptember végén Rhodosz-szigetén haladunk Lindos település felé. A hőmérséklet és az illatok mediterrán összessége mindkettőnket idilli állapotba varázsol, amint meglátjuk a tenger fölé magasuló hegyormon az éjsötétjéből kifehérlő meszelt házakat és a várat. A kezdeti varázslatot csak fokozta az a látvány, ami az autóból kiszállva, sétánk közben tárult elénk. Az ódon, keskeny utcácskák felett összefonódó növényzet boltívként fonta be szinte valamennyit. Az emberi sokadalom meghitt benyomást keltett. A béke és nyugalom érzése vegyült szerelmes együttlétünk pillanataiba. Rhodosz a szerelem szigete.

Tehát az első csatornán ezt látom, és újra át is élem. A jelen valóságos története nem más, mint egy írógép az előtte ülő pasassal, aki a szöveg gépelése közben ide-oda kalandozik a valóság, az elmúlt valóság és megvalósításra érdemes fantáziaszülemények között.

Ahogy múlik az idő fölöttem, egyre inkább a kellemes és megható emlékek törnek tudatom felszínére.

PV 2. csatorna:

„A nő, aki meghódította emberét. A férfi, aki ettől lett boldog. A nő, aki képes volt a belakatolt kapukat kitár-

ni a férfiban. A hullámok erősítik egymást a felszínen és a mélyben is. Újra kiemelek egy részletet, mert ott nem a jelen, hanem a közelmúlt zajlik. Anyám beszél – még életében – a feleségemmel és azt emeli ki, hogy mi ketten milyen jól kiegészítjük egymást. Az észrevétel találó. Soha senki se fogalmazta meg ilyen frappánsan a mi kapcsolatunkat.

Amint 89 éves Anyámra gondolkodom, az ő pozitív megnyilvánulásaira, valami olyasmi történik, ami a szuperponálódott jót vetíti elém úgy, hogy maga kapcsolja át pszichovíziómat arra a csatornára, amelyiken feleségemet láthatom tanítványai körében.”

AZ ÖRÖKLÖTT MÚLT MEGJELENÍTÉSE

Az emberi kommunikáció a XX. század végére olyan magas fokra emelkedett a technika felgyorsult fejlődése következtében, hogy szinte azonnal képes a világ minden tájára eljuttatni híreket. Mondhatni, hogy előben láthatók bizonyos események az emberek százmilliói számára.

Mi most a XX. századot írjuk. Mint ha az elmúlt két évezred lenne a meghatározó az emberiség életében. A múltó időnek ilyen mérése, regisztrálása a közeljövőben már a múlté lesz. Jelentőségét veszti majd azoknak a felfedezéseknek következtében, amelyek már nem lépéseket, hanem ugrásokat jelentenek a világmindenség megmutatkozni vágyása felé. Ennek jeleit talán a XX. század produkálta először. A világmindenségből a megismerést könnyítő információk milli-

árdjai áramlanak a Föld felé. Tálcán kapjuk a lehetőséget, mellyel eddig még alig-alig tudtunk mit kezdeni mi, emberek.

Mennyi ellenérzés és egyetértés fut pszichovízióm mélyebb, de mégis felszíni csatornáin mindezekkel kapcsolatosan. Most, amikor már működik ez a legújabb fantasztikum, lehetőségünk nyílik arra, hogy szárnyaló gondolatainkat is rögzíthessük egy olyan formában, ami biztosítja ezeknek tényleges megmutatását érzékelő szerveink lassú ütemében is. A pillanatnyi múlt és a régmúlt, az öröklött múlt együttes képei és hangjai olyan tapasztalati hatást kelthetnek így, együttes megjelenésükkel, ami által az ugrások ugrása megfogható közelségbe kerül.

A pszichovízió által közvetített képek tehát rögzíthetőkké válnak megjelenésük következtében. Ez már maga a gondolat, s mi több, az öröklött múlt rögzítésének valóságos technikája.

A 2. csatornán feltűnik a közelmúltból a Magyar Televízió egyik műsorának meghívott vendége, aki emberrobotnak operáltatta át magát, és a testében lévő intelligens szerkezeti elemet utasítva kapcsolgatja a stúdi-

óban elhelyezett televízió vevőkészülékét. Valójában ez a pszichovízióban egy rögzített jövőkép. Akkor került rögzítésre, amikor a gondolat megszületett, de a megvalósítás még éveket váratott magára.

Amikor az egymással kommunikáló emberek a verbális szinten túli meta-kommunikációs jelekkel is közölnek valamit, akkor azt többnyire akaratlanul teszik, s az is lehetséges, hogy évmilliók alatt rögzült megnyilvánulásokat észlelhetünk szerettünkben vagy ellenségünkben. Lehetséges-e ezeknek a jeleknek olyan rögzítése és visszahívhatósága, ami túlmutat a szokványos videoképen? A metakommunikáció általában nem olyan nyilvánvaló az emberek közlési rendszerében, mint a szóbeli közlés, illetve bizonyos egyezményes jelek, legyenek azok egészen primitívek vagy akár a legfejlettebbek. Arra szeretnék választ kapni a pszichovízió feltalálóiól és megvalósítóitól, hogy gondoltak-e ezeknek a jeleknek visszahívható és értékelhető rögzítésére? Egymás megismerésének, a béke valóságának titka rejtőzhet itt. Mennyi félreértés és agresszió származik eme ismereteink szegényes mivoltából. S talán meggondolandó, a nyelvi tolmácsolás pél-

dájára a metakommunikációs tolmácsképzés megindítása.

Ebben a pillanatban pszichovízióm egyik csatornájának vevőjén – ugyanis a széles spektrumú vételre volt programozva –, a feltalálói csoport jelzését látom, tehát előbbi felvetésem eljuthatott a rendszerközpontba, ha van ilyen, vagy a feltalálók valamelyikének bekapcsolt vevőjére, ami vette az én sugárzásomat.

Amit még nem árultak el a feltalálók, az többek között a terjedés, a sugárzás kérdése. Azt már régen ismeri az ember, hogy bizonyos vivőcsatornák kialakulhatnak a vízben és a légkör különböző rétegeiben is. Ezek a szokásos csillapításnál sokkal alacsonyabb szinten terhelik a továbbítandó jeleket, s igen jelentős mértékű futási (terjedési) időcsökkenést is eredményezhet a megjelenésük. Gondoljunk csak az Atlanti-óceán Golf-áramlatára és a televíziózás első időszakában megjelenő igen távoli képekre, olyanokra, amelyek az akkori ismereteink szerint nem jelenhettek volna meg, mert az antennák nem „látták” egymást. Sok-sok amatőr észlelt ilyen képet.

Amennyiben szeretném megőrizni a feltalálók közvetítette információkat,

akkor most be kellene kapcsolnom a rögzítési funkciót is. Ennek elmulasztása esetén csak abban reménykedhetem, hogy valamelyik ismerősömtől kapok segítséget. Egyéb gondolataim írásos rögzítése olyannyira leköt, hogy végzetes csillapítást jelent a bekapcsolási impulzussal szemben. Sejtésem igazolódott, ugyanis néhány perccel későbbi előhívási erőlködéseim eredménye mindössze egy széles spektrumú zajkép. Mindenesetre ezzel is előbbre jutottam a pszichovízió megismerésének útján. Micsoda huncutok ezek a feltalálók. A beavatáskor úgy tájékoztattak, hogy az teljes. Ezzel szemben már a sokadik újdonsággal lep meg a pszichovízióm és maga a rendszer is. Talán ők se tudtak még megszabadulni a titkolózás ősi tulajdonságától. Talán ők is tartanak az info-robberektől, akik olyan mixelésekre képesek a találmányok világában, ami a legképzettebb tisztességes gondolkodó zsebét is megcsapolhatja. Képesek ezt a feltaláló legcsekélyebb gyanújának felkeltése nélkül megtenni. Erre kérek az Olvasótól itt és most megoldást. Igen, megoldást arra, hogy ne is akarják ellopni mások ötleteit. Energiájukat a jóra, az új kitalálására fordítsák. Ne váljon a zseni útja egy

luciferi pillanatban kétfelé: jóra és rosszra.

A régmúltból előhívott egyik jövőkép a 8. csatornán azt jelzi, van előrejelzés a csillapítások, azaz a légköri csillapítások határtalan csökkentésére. Ehhez a kozmikus szelek egy régen ismert tulajdonságát kell felhasználni. Amennyiben a kozmikus szél terjedési sebessége eléri az 500 kilométert másodpercenként, akkor válik alkalmassá a csillapítások csökkentése a Föld légkörében. Amit nem tudtunk (vagy tudunk) eddig, az ennek a tulajdonságnak a hasznosítása a romboló erő hatástalanításával együtt. Valószínűleg a feltalálóknak ezt a problémát kellett megoldaniuk, avagy egy egészen más módszerre kellett rátalálniuk ahhoz, hogy a pillanatterjedés, azaz az azonnali képmegjelenítés nagy távolságok esetén is megoldható legyen közbeiktatott erősítők, illetve átjátszók nélkül.

TELEPÁTIKUS ÖNMEGVALÓSÍTÓ CSATORNA

A PSZICHOVÍZIÓ olyan lehetőségek kapuját nyitotta meg az emberiség szellemvilágában, ami az emberi szellemet kiemelheti eddigi korlátaiból és elkezdheti kimeríteni agyának azon nagyobbik részét, amit eddig elhanyagolt, vagy akarata ellenére se tudott kiaknázni.

Az eddig alkalmazott információs rendszerek közös tulajdonságainak egyike az, ami megkülönbözteti ezeket a pszichovíziótól. Ez az újdonság nem igényel semmiféle közbeiktatott szerkezetet, mint például a rádió, a televízió és más alkalmazott fantasztikumok. Az embernek nincs szüksége a beszédhez semmiféle kiegészítő szerkezetre. A technikát maga az ember tartalmazza minden ember szülte egyéb találmányok nélkül. A befogadásához nem szükséges semmiféle

más technika az ember testén kívül. A pszichovízió valójában maga az ember és a benne lakozó lehetőségeknek egy szélesebb kihasználási lehetősége. Az operációs beavatással nem kerül újabb, az ember által készített akármilyen emberbe.

A telepatikus képességek régen ismertek már. Talán előhírnökei voltak a pszichovízióknak azok az egyének, akik mertek előállni ezekkel a tapasztalataikkal, vállalva a kiközösítést, a lehurrogást, a nevetségessé tételt és minden olyan negatív emberi megnyilvánulást, amivel az ellenző emberek egy-egy újdonságot azonnal elutasítanak. Még nem is tudja, miről van szó, de legalább ellenzi! Ez a legfőbb tulajdonsága az ilyen tudósnak vagy hétköznapi embernek egyaránt. De bármilyen furcsán hangzik is, mégis előbbre viszik a konstruktív szellemeket a megoldásokhoz vezető utakon. Szerencse, hogy ők ezt nem tudják. Aki képes elviselni ellenzői kibírhatatlan stílusát, az felhasználhatja a bennük rejlő mögöttes pozitív energiát elképzelése megvalósításához.

Tudtam, tudtam. Megéreztem – mondja az egyik ember. *Megcsináltam, megvalósítottam. Tessék, itt van* – mondja a másik ember. Mi a megér-

zés és honnan ered? Melyik ember az értékesebb? – ha feltehető egyáltalán ez a kérdés bármelyik élőlény vonatkozásában. Minden pillanatnak, minden momentumnak világrengető jelentősége van és volt, amióta létezik a világegyetem.

Micsoda lehetőségeket rejt magában a spermainformáció! Milyen fantasztikus távlatok nyílnak meg egy petesejttel való találkozásakor, és hogy vész el mindez egy orális kielégülés alkalmával? Felvihetők-e a milliárdnyi sejtből származó információk a pszichovízióra? Fotontechnikával igen, de kotontechnikával biztosan nem!

Amikor az egyiptomi képeket láttam a pszichovíziómon, akkor még nem sejthettem semmit arról a régészeti kutatásról, ami már a pszichovíziós technikával felvértézve folyik. Ennek bejelentésére azt követően került sor, amikor megállapították, hogy a gumióvszerrel védett spermainformációk nem tudnak áttörni ezen az anyagon, de minden másan igen. Ennek azért van különleges jelentősége, mert az egyiptomi múmiákat szeretnék „szóra bírni”. Sőt, megoldhatónak vélik a különböző bioelemekből, akár a spermafoltokból is képek előhívását az

akkori eseményekről. A szexuális szokások tehát megcsapolhatók lesznek a régészek számára is. A turistáknak vetített képek és hangok nem a képzelet szülöttei lesznek a jövőben, hanem az előhívott múlt a maga eredeti valóságában. Mennyit profitálhat majd ebből a ma embere? A pszichovízió milyen torzításokkal adja majd vissza a múlt képeit és hangjait? Az ember által kitalált bármiféle szerkezetnek van valamilyen torzítása?...

A gondolat folytatására nincs módomban ebben a pillanatban, mert elvesztettem a fonalat, és pszichovízióm rögzítője sincs bekapcsolva. Ez egy olyan pillanat, ami nem kíméli meg az emberi faj egyetlen példányát sem, legyen az fiatal vagy idős. Ennek csökkentésére, illetve az előfordulások esetleges jelzésére hívom fel a feltalálói csoport figyelmét. Én már megadtam az ötletet, övék lehet a megvalósítás dicsősége. Azt mondják, nemcsak a szemétre rakódik újabb halom, hanem a jó gondolatokat is újabb és újabb követi.

Most kapom a jelzést a titkosított csatornámon Öcsémtől, amelyben tudatja velem, hogy ő egy rádiótelefon-rendszerre szuperponált telepati-

kus önmegvalósító csatornát szeretne működtetni a pszichovízió segítségével. Amíg ezen sorok gépelésével voltam elfoglalva, ő rákapcsolódott pszichovízióm adójára és az így tudomására jutott legújabb információk alapján megtervezte az alapokat. Ő egy konstruktív elme. Valószínűleg sikerül összekapcsolnom őt és a feltalálócsoport azon tagjait, akik a titkos csatornákon folytatott kommunikáció nagymesterei.

A CSÖKKENTHETŐ AGRESSZIVITÁS

Mindazok a személyes tapasztalatok, amelyek ezzel a legújabb találmánnyal kapcsolatban felhalmozódtak bennem, megérdemelnék azt a kitárlkozási lehetőséget, ami képes lenne megmutatni az egyénnek a saját belső képernyőjét. Ennek a videoképhez hasonló visszaidézésnek lehetne akár két változata is, úgy, hogy a többi csatornánkat eközben megtarthatnánk vagy kikapcsolhatnánk.

A feltaláló jelen ismereteink szerint megvalósított tehát egy olyan világkommunikációs rendszert, ami minden eddiginél intelligensebb. Gyorsasága, eszközigénytelensége, egyidejűsége, széles spektruma valójában kozmikus ugrást jelent az emberek közötti kommunikációban.

Képessé váltunk mindenkor olyan

mélységű kapcsolatot teremteni távol élő gyerekeinkkel, amit mindketten helyesnek ítéltünk, és készülékünket úgy vezéreltük gondolataink által, hogy ez meg is valósulhasson.

Fiúnk Ausztráliában az esőerdők környezetében tölti idejének jelentős részét. Sok-sok kirándulás után, melyeket a különböző földrészek turisták által nem látogatott területein tett, megérintette őt az állatok bensőséges világa. Végtelenül meghatotta az az anyagi szegénység, ami azokon a tájakon uralkodik. Az emberek szíve-lelke nagyobb tisztaságot és együttérzést hordoz, mint az elanyagiasodott, rohanó üzleti szférában élőké.

Amikor személyesen találkoztunk vele, sokat beszélgettünk megrázó és mégis pozitív tapasztalatairól. Ennek a találmánynak az alkalmazása viszont olyan gyakorlati lehetőségeket nyújtott számunkra, ami bizonyos esetekben felülmúlta a személyes kapcsolat nyújtotta élményekét is. Sokszor kerül az ember olyan helyzetbe egy-egy beszélgetés során, különösen akkor, ha az meghitt és bensőséges, hogy egyszerűen képtelennek érzi magát az összes gondolat, érzés, kép, hang, illat és más egyidejű köz-

lésére.

Mire elmondta valamelyik legjobbnak vélt gondolatát, addigra a gyönyörű kép elszállt és már nincs mit megfogalmaznia szóban. A különböző kombinációs lehetőségek száma igen nagy, melyek mind az információvesztést eredményezik. Mennyire zavaró sok ember számára az, amikor akár többen is megszakítják gondolatmenetét vagy mondandóját. A közbevágás pillanata olyan agresszivitás, legalábbis az éppen beszélő számára, ami a gondolatvesztés veszélyén túl még az oly türelmes egyént is agresszivitásra ingerli. A folytonosan közbevágók, az állandóan ellenkezők, a piszkálódók világát éljük. Látjuk, halljuk őket, még írásaik is bosszanthatnak minket.

Amikor nem egy szokványos beszélgetés zajlik – a találmány nyújtotta lehetőségek következtében –, hanem *pszichovíziózás*, akkor ezek a kellemtelen impulzusok a semleges szférába tevődnek át azáltal, hogy eredeti információnk torzítatlanul jut el a közbevágó személyhez és másokhoz is. Amennyiben mégis reagálni szeretnénk a közbevetésre, azt is megtehetjük, de a mindkét oldalról gerjedhető agresszivitás eddigre már lecsende-

sül, illetve meg se jelenik. Ez automatikusan zajlik. Ha olyan egyénnel kerülünk szembe, akinek az ilyen irányú agresszivitása nagyon zavaróan hat, akkor lehetőségünk van a rendszerben egy mélyítő funkció megjelenítésére. Ekkor olyan szintre tudjuk csökkenteni, egy mélyebb csatornába transzvertálni az agresszivitást, ami már nem bántja személyiségünket. Ennek a funkciónak az alkalmazása magában hordozza azt a veszélyt, hogy az agresszív közbeszóló pozitív megnyilvánulása az érzékelési küszöbünk alá kerül. (Ez az a pillanat, amikor gondolatomat közölnöm kell a feltalálókkal, ugyanis meg kellene vizsgálniuk a rendszert ebből a szempontból is!)

Tomi tehát a távoli Ausztráliában élve is olyan közel lehet hozzánk, mint-ha együtt élnénk, de eközben nem zavarjuk egymást a valóságos együttlét esetleges súrlódásaival.

Az elmúlt napokban nyitottunk meg egy olyan pszichovíziós adattárat, ami már a gyakorlati tapasztalatokat és az ezekkel kapcsolatos kérdéseket, valamint az újabb gondolatokat is rögzíti. Az új elképzelések azonnal teljes újdonságvédelmet kapnak az egész világra. A hagyományos XX. századi,

azaz századvégi technikák nem képesek már feldolgozni a beérkező információk sokaságát. A feltalálói csoport már jó előre felkészült egy ilyen roham lehetőségére is, így képes lesz átvenni minden szükséges információt, ha a hagyományos rendszerek képviselési bizottsága ezt kéri.

A mélyből a felszínre került egy XX. század közepéről származó emlékem: Egy világszerte ismert tudóst arról faggattak, hogy véleménye szerint vannak-e a Földön olyan élőlények, akik valószínűleg a világűrből érkeztek azzal a szándékkal, hogy konstruktivitásukkal ajándékozzák meg az emberiséget? A válasz így hangzott: *Igen, vannak! Úgy hívják őket, hogy magyarok!*

És íme! A pszichovízió pillanata a magyaroké.

Eddigi pszichokommunikációim meglepő tapasztalata, hogy nem hat zavaróan sem a többszörös kapcsolat, sem a felszíni és mélyebb csatornák együttes jelenléte. Semmivel sem tűnik kibogozhatatlanabbnak a kérendszer, mint mondjuk egy városi utca forgalmas nyüzsgésében felismerni szerettünket. Átugorhatjuk ezzel a technikával a képteleszkóp korszakot. Nem lesz szükség valószínűleg

erre a technikára. Teljesen értelmét veszti az eddig nagyszerűen működő internet-hálózat. Olyan távoli technika benyomását kelti a pszichovízió mellett, mint mellette a detektoros rádió. Életem során magam is készítettem detektoros rádiót, elektroncsöves televíziót és mikroszippel működő elektronikus játékot. Be kellett következnie tehát egy igazán nagy ugrásnak.

Az államok vezetői és talán a nemzetek maguk is megfontolhatnák azt, hogy miért tartják hősnek a harcokban jeleskedőket. Hőstett-e a halál okozása, a harc hevében elkövetett gyilkosság, a haza vagy a szabadságharc nevében kegyetlenkedni? Sorolható lenne az a sok *hőstett*, ami valójában soha nem mozdította előre az emberiség fejlődését és soha nem szolgálta az életet.

TAMITABININ, AZ ÚJ GYÓGYSZER

Tapasztalataim arra ösztökéltek, hogy alakítsak ki, azaz talán inkább sűrítsek össze a különböző szintű csatornákból egy találmánykiemelő szelektív vonulatot. Ezzel ugyanis azonnali impulzus lenne küldhető, ami célirányosan jelezné az újdonság pillanatát anélkül, hogy megmondaná miről van szó. Amennyiben ez az impulzus szinkronba hozható az újdonsági adattárral, akkor a feltalálók újabb segítséget kapnak.

Rövidesen egy megjelenő TI-impulzus bizonyította a gyakorlati megvalósítás lehetőségét. Öcsémtől érkezett a jelzés. Ő vegyész, többszörös feltaláló. Most valami egészen szokatlan dolgot kíván bemutatni, de kizárólag nekem. A rendszer alkalmas az ilyen kommunikációra. Találmánya egy új gyógyszer, ami a

TAMITABININ nevet kapta a kereszt-ségben a feltalálótól. Most csak néhány momentumot kívánt közölni a néven kívül, nevezetesen a körvonalakat, ami az agy, a szex és a képzelet összefüggéseit jelenti.

Arra kértem a professzor urat, a feltalálót, ösztökélje konstruktív elmékből álló csoportját a pszichovilág lehetőségeinek kiaknázására.

Beszélgetésünk idején feleségem szélességi, mélységi és M-dimenziós pásztázással kutatott veszélyinformációk után az általa elérhető magyarországi területeken. Sikerült közelképet kapnia az egyik két számjegyű útról, ahol az egyik drága, nyugati autóban éppen öcsémet látta meg. Az autó normál sebességgel haladt, benne többen, neves feltalálók. Pár száz méterre előttük, az úttesten nagy felületen vastag sárfelhordás volt látható. Ez életveszélyes lehet rájuk, tehát azonnal intézkedni kellett. Rákapcsolt az autó rádiótelefonos védelmi rendszerére és azonnal fékezési parancsot küldött, amit az autó saját rádiójára vitt szóbeli közlés követett. Rövidesen kiderült, egy tömegbalesetet sikerült ezzel a beavatkozással megelőznie. A sárfelhordás ugyanis életveszélyes, állati eredetű trágya

volt, ami jégpályává „varázsolta” az úttestet. Ezen az úttesten egy autót szállító vontató és egy mentőautó állt keresztbe fordulva úgy, hogy teljesen elzárta a továbbhaladás lehetőségét mindkét irányból. A helyszín ráadásul egy be nem látható kanyarban volt. Amennyiben nem kapnak időben jelzést, akkor ők és az utánuk haladó ENSZ-konvoj járművei mind egymásba rohantak volna. Az életmentő gyakorlati tapasztalat megdöbbentő. Anyánk, aki nagyon szerette öcsémet, két alkalommal is szinte a halál karmaiból ragadta vissza őt, és feleségemmel is nagyon bensőséges kapcsolatba került. A szeretetnek és törődésnek sok-sok összekötő eleme sűrűsödött valószínűleg ebben az eseményben azzal a modulációval fűszerezve, hogy Anyánk közreműködése négy éve bekövetkezett halála miatt valójában tisztán pszichikai síkon zajlott.

A történést követően feleségem fantáziája szélesre tárult, és roppant izgatottan kezdett előadást tartani azokról a gondolatairól, amelyek mindent felülmúló intenzitással tülekedtek primer csatornájába. A legkülönbözőbb titkosszolgálatok fantáziáját is megszégyenítő és egyúttal felkeltő a

gondolatsor. Háborúk, terrorcselekmények, területfoglalási tervek, családok, gyilkosságok és még sok egyéb.

A találmány által közvetített információterek és -halmazok segítségével sikerült Magyarországon egy budapesti kórházban az agyi pészmeke gyakorlati megvalósítása egy páciensben. Újra és újra visszatérő nagy kérdés az anyagiakban bővelkedő nyugati országok számára, hogyan lehetséges az, hogy ebben a még nem gazdag kis országban egyedülállóan kiváló gondolatok születnek, és hogyan képesek szűkös anyagi lehetőségeik dacára a Nyugatot is megszégyenítő gyakorlati teljesítményekre?

Tapasztalhattuk tehát egy újabb területen, a gyógyászatban is a kedvező hatást, ha ebben az esetben közvetett módon is, de mindenképpen pozitív előrelépésként. Nyitva áll az út most már a közvetlen alkalmazás előtt is. Valószínűleg ugrásokra, tudományos és gyakorlati ugrások sorozatára számíthatunk a közeli jövőben.

A természetgyógyászok széles táborára már nagyon sokunkat segített ki nehéz testi és lelki problémáinkból. Valószínűleg akadnak olyan szélhámosok szerte a világon, akik tudása mindössze a szemfényvesztés terüle-

tére korlátozódik, és igyekszenek be-
furakodni a tisztességesek táborába.
A lehetőséget az is fokozza, hogy még
nagyon sok nyitott kérdés izgatja a
hitetlenkedők gondolatvilágát és a tu-
domány képviselői között szép szám-
mal vannak azok, akik csak a sze-
müknek hisznek, nem ismernek el
mást, csak azt, amit el tudnak kép-
zelni. Ez az a megnyilvánulás, ami az
emberi fejlődés egyik legnagyobb gát-
ja. A pszichovízió megjelenésével ezen
a területen olyan változásokra lehet
számítani, amelyek a lehető legeggy-
szerűbb módon lesznek képesek a tu-
domány ilyen „jeles” képviselőinek
gyakorlati és elméleti meggyőzésére.

Ahogy feltűnik 9. csatornám hal-
mazképén egyik magyar Nobel-díja-
sunk ismert arca, a távolból, egy is-
meretlen galaktikáról szól hozzám he-
lyeslőleg. Azt is közli ezen a közép-
mély csatornán, amit még életében sikerült
szinte teljes mértékben megalkotnia,
és halála előtt nem sokkal átadnia
egy eddig meg nem nevezett kutató-
csoportnak. Előtérbe helyezte a cso-
port magyar többségét ebben a közle-
ményében. Azt is tudatja, ami a meg-
valósításhoz elengedhetetlenül szük-
séges, nevezetesen, hogyan biztosít-
sák a magyarok a szükséges anyagia-

kat, azaz ne mások arassák le a gyakorlati megvalósítás hasznát.

Meglehetősen misztikusnak tűnik ez a kép. Azt tartom valószínűnek, hogy a zseni egyik munkatársa közvetítette nekem valamilyen szándékkal ezt a mondhatni védett információt.

A felszíni csatornák legmélyebbikére koncentrálva ismét a professzort érzékelhetem, amint jelzi, tudomása van a TAMITABININ feltalálásáról. Szerinte van ennek az új készítménynek egy olyan tulajdonsága is, amire még a feltalálók se jöttek rá. Az emberi szerelem viselkedésvilágát lesz képes feltárni a potenciális partnereknek, ami lehetővé teszi a harmonikus és azonos hullámhosszon vibráló kapcsolat megtalálását. A leendő gyógyszer elnyomja és mintegy tudaton kívüli állapotba helyezi az azonos önrezgésszámú egyének diszharmónizáló tulajdonságát, amennyiben léteznek bennük valamilyen mértékben. Így ezt követő életükben nem kell tartaniuk a tulajdonság előbukkanásától, mert ez nem a *szőnyeg alá söprés* elvén működik.

TÖBB SZÁZ ÉVRE VISSZAEMLÉKEZŐ FUNKCIÓ

Az emlékező funkció lehetővé teszi a megszerzett információk előhívását bármilyen korban, torzítások és a későbbi tapasztalatok befolyásoló hatása nélkül.

Erre a lehetőségre gondolva Anyám jelenik meg a 2-es csatornán, s én beszélgetek vele – még életében – az ő lakásában: „Milyen szerencsém van, hogy Te ilyen hosszú életű vagy (87 éves ő ekkor) és még mindig szeretlek, még mindig szerethetünk Téged, s ezt – mint most is – kifejezhetjük, tudomásodra hozhatjuk. Nagyon szomorú lehet az, amikor élet utáni a szeretet megnyilvánulása szüleink iránt. Ezekben ott lappang az elmulasztottság érzése, az önvádé, a hiányérzeté. Anyu, Anyu! Csupa jó betű. *Mamzika!* Így becéz másik fiad. Szeretem ezt a szót. Bensőséges kö-

zelséget áraszt, ereje és kisugárzása is van. Talán visszasugározza rád irántunk érzett szeretetedet és belső erődöt. Te is érzed?”

Egy képváltás, vagy talán a szempil-lantás következtében ugyanezen a csatornán Apámat látom. Sajnos nem elég tiszta a kép, talán az ő korai és régen bekövetkezett halála miatt. Az én Máriám segít: „Lépj a 3-as csator-nádra, talán ott mélyebben tisztább képet látsz majd!” – mondja. Igen! Most jól kivehető a visszaemlékező kép: „Apa! Amikor utoljára láttalak, elmentél. Anyámmal mentetek, egy-másba karoltatok és egy különös rit-mussal lépve távolodtatok tőlem Bu-dán. A Bem-szobor felé mentetek a Fő utcában, és nem néztetek vissza. Mindig sokáig figyeltem, mint most is, ahogy távolodtok. Úgy fogtátok egy-más kezét, mint fiatal szerelmesek a Margit-szigeten. A meghatottság szál-lott rám akkor, amikor néztelek Tite-ket, Apa. Első unokátok meglátogató-sa után tüntetek így el szemem előtt az utca távolában, együtt lépve, csende-sen, szeretve egymást, összhangban egymással. Te biztosan tartottad Anyánkat, s Ő ezt érezve, hozzád búj-va lépkedett, törékeny kis alakja bele-olvadt a Te széles vállaid védelmébe.

Már több mint 39 éve voltatok házasok akkor, amit öt év szerelmi lángolás előzött meg. Harmónia, együttérzés, egymásra hangoltság, bizalom, megértés, féltés, sugárzó szeretet, csillogó szemek. Mind Ti voltatok nekem.

Harmincegyedik évemben jártam akkor, Te a hatvanhatodikban. Tele voltál energiával, ami nem hagyott nyugodni annak ellenére sem, hogy pár hónappal korábban egy alig észrevehető kis bevérzés mintha figyelmeztetett volna valamire. Az orvos kérte, ne szívj annyi cigarettát, csökkentsd a kávézást, és ne dolgozz olyan sokat, nem szükséges. *Miért akarja mindezt az orvos?* – kérdezted. *Szeretem ezeket és a munkámat* – mondtad. Nem sokkal előbb beszélte-tek arról az óhajotokról, hogy jó lenne még vagy tizenöt évet együtt élnetek. Valamit megvontál magadtól a kedvtelések közül, mégsem kaptál haladé-
kot. Ekkor láttalak utoljára élő és egészségesen mozgó Apámnak. Majd-nem 29 éve történt, hogy egyik pillanatról a másikra megszűntél élő lenni és most is – mint akkor – könnyek úsznak a szememben és sokszor elcsuklik a hangom, ha rólad beszélek. Nagyon sokáig szerettem volna elfoj-

tani mindezt, s talán még szégyelltem is, hogy ilyen érzékeny és gyenge vagyok. Csak azóta tudom szabadjára engedni ezeket az érzelmeimet, amióta Máriámmal élek. Az Ő vállán sírhatok, ha rád gondolok, Apu. Remélem, látsz minket! Biztosan kitűnően megértettétek volna egymást, talán még kedves cinkosok is lehettétek volna az én érdekemben azokban a pillanatokban, amikor helyesebb lett volna másképpen cselekednem. Mária biztos ebben. Valószínűleg az Ő érzelmi síkja tud valamit abból veled kapcsolatban, amit én nem ismerek még.”

Ezen a pszichocsatornán fut a folytatólagos kép. Apám arca áttűnik Anyáméba, aki feleségemmel beszélget valami olyan egymásra hangoltsággal, ami szinte megfoghatatlanul jó érzést kelt bennem. A legapróbb jelet sem találok ebben az érzésben – az anya-fiú kapcsolatban a fiú részéről – hasonló esetben gyakorta tapasztalható eltitkolt féltékenységnek.

Megkedvelték és megszerették egymást, s bizalmuk volt legfőbb ajándékuk a másik számára. Hallom, amint Anyám olyan bizalmas történeteket is elmesél, amit egyik gyerekének sem hozott tudomására. Mária csak *Nagy-maminak* szólította. Átvette az első

unokától származó megszólítást. A tisztelet jele is volt ez a megszólítás.

Nagymami most négy éve hagyott el minket. Azóta mindketten hozzá fordulunk, ha támaszt keresünk. Ha nem jut eszünkbe valami, automatikusan mondjuk egymásnak, hogy majd megkérdezzük a Nagymamit. Úgy látszik, az én emlékező csatornám ma teljesen érzelmi síkon pásztázott. Valami csodálatos érzés keríteti így hatalmába az embert. Áramlik, terjed és áthatja egész bensőmet.

A HÁBORÚS TERVEK KIJELZÉSE PV-TECHNIKÁVAL

Életünk során hányszor és hányszor kerültünk olyan helyzetbe, amikor valami jó hírt szerettünk volna azonnal és halaszthatatlanul az általunk szeretett személlyel tudatni? Az akadályok viszont sokszor leküzdhetetlenek még a XX. század végén oly fejlett telekommunikációs rendszerek kiváló működése ellenére is. Vágyaink a legkisebb késedelmet sem tűrik, sőt, az esetleges késlekedés okozta frusztrációs élmény kiolthatja örömezésünket. Amióta bekapcsolódhattam a tárlalmány gyakorlati kísérleteibe, azóta az efféle veszélyektől már nem kell tartanom, mert a legkülönbözőbb funkciók segítségével szinte minden és azonnal eljuttatható szerelmünkhöz.

Mindenkinek tudnia kell, aki rövidesen hozzájut ehhez az új techniká-

hoz, hogy a bensőséges, harmonikus kapcsolat megléte két ember között, itt nem csak a párkapcsolatot kell érteni, nagyon nagy előnyt jelent az információk tökéletes átadása tekintetében. Az erőszakos és agresszív viselkedés szinte megbéníthatja a teljes rendszerét az ilyen személynek. Ez a védekezőképesség tehát automatikusan kirekeszti ebből a világméretű rendszerből azokat – saját agyhullámaik által –, akik már csak pillanatnyi szándékukban is agresszivitást mutatnak.

A háborús tervek kifürkészése a ma emberének rengeteg energiáját emészti fel. Az agresszor megfékezése bonyolult és költséges tevékenység, ami sok esetben nem tudja kizárni ártatlan emberek pusztulását, vagy anyagi nyomorba taszítását. A fejlesztés céljai között tudhatjuk azt a szándékot, amely ezen a területen is segítséget jelent majd a védteleneknek. Nem fogják tudni eltitkolni támadási szándékukat előlünk az agresszorok. A védekező-bénító állapotban nem tudnak uralkodni titkolt romboló terveik fölött, és anélkül, hogy tudnának róla, kisugározzák azokat egy különleges frekvenciájú superhalmazban. Ezt követően már minden gondolatuk

az elhárító-figyelő rendszer birtokába juthat, miközben ők mit sem sejtjenek az egészből.

Valószínűleg egészen közel vagyunk időben és technikában ahhoz, hogy a háborúkat ezzel a sajátos bioműszaki megoldással megelőzhessük itt, a Földön.

A légkör, ami körülveszi a Földet, olyan hihetetlenül sok, eddig még meg nem ismert jó tulajdonsággal rendelkezik, ami az ember számára számos meglepetést tartogat. A rádióhullámok terjedési viszonyait kutatva sikerült felismerni a pszichovízióval a negatívernyő-hatást. A felső légréteget tekinthetjük úgy is, mint egy lefelé fordított nyitott esernyőt, amin a minden irányból érkező sugarak csillapítás nélkül átjuthatnak. Ennek a rétegnek a világűr felé tekintő, külső felületéről minden információ koncentráltan juthat tovább. Gondoljunk csak a ma is működő parabola típusú antennákra. Ezt a tulajdonságot kihasználva és együttesen alkalmazva a kozmikus szelek 500 km/sec sebességénél tapasztalt tulajdonságával, egy állandóan gyorsuló sebességű terjedést érhetünk el. Ennek a terjedési sebességnek valószínűleg nem lesz felső határa. Az első kísérleteket ak-

kor kezdték meg, amikor az ürrepülővel a legidősebb űrhajós is a magasba emelkedett. Miután a sajtó még nem rendelkezett pszichovízióval, nem volt lehetőségük ezt a különlegesen új kísérletet kiszivárogtatni. Amikor ezeket a sorokat írom, már visszaérkezett a teljes személyzet a Földre, és a sajtó ekkor se tudott még a dologról. Megállapodásunk az ASAN Intézettel úgy szól, hogy ebben az esetben engem illet az első közlés joga. Ez már XXI. századi hírnek minősíthető.

A pszichovízió által megvalósult tárlálmányrobbanást még évszázadok múlva is úgy fogják emlegetni, mint az ember kiemelkedését az állatvilágból. A robbanás minden szilánkja önmagában is egy újabb századot vetít előre.

Emlékezőcsatornám újra bekapcsolódott az érzékelő zónába, és Apámra gondolk: „Azt mondják, nagyon hasonlítok rád, Apa. Én azt is tudom, hogy belsőleg is. Tudtad-e, hogy egyik unokatestvéred, Karcsi nagyon hasonló hozzád, mondhatni, a hasonmásod. Többször találkoztam vele pár éve bekövetkezett haláláig, mindig téged kellett benne látnom. Gesztusai, hangja, modora, egész viselkedése megtévesztésig téged idéz.

Amikor távolodott és hátulról láthattam lépteit, hihetetlen volt a hasonlóság. Mindenkinék elmeséltem a családban.”

Folytatom a beszélgetést Anyámmal, azt a beszélgetést, amit 87. évében éltem át: „Miért szeretnek Téged annyira a gyerekeid, unokáid és az én Máriám? – Sokan mások is! Mit tudsz erről? Én talán tudom, talán érzem, mindenesetre tapasztalom az ellesett pillanatokban, látom a szemekben, hallom a hangokban, a rezdülések felhangjaiban. Az évek egyre-egyre picinyebbé teszik mindig egyenes alakodat, Te mégis növekszel, erősödsz a szívünkben és lelkünkben! Mi az a megmagyarázhatatlan tulajdonságod, ami olyan mély és igaz szeretetet vált ki másokban? Mennyi minden lakozik benned, milyen sokat tudhat meg tőled az, akit megajándékozol bizalmaddal és elcsevegsz vele? Ismereteid és élményeid spektrumát szinte állandóan tágulónak érzi a veled beszélgető, aki előtt megnyílsz, aki hallgat, meghallgat és együtt érez veled. Az ösztönös anyai szereteten felül létezik bennem egy ennél talán erősebb érzés is. Ennek felszínre jutásában az én párom volt segítségemre, nélküle szegényebb lennék, és nem juthattam

volna ilyen közel emberi lényedhez, hiába szerettelek nagyon. A mély érzések pillanatait megélni lehet, de megfogalmazni meglehetősen nehéz. A másik embernek azt kell megtudnia, pontosan megéreznie, ami bennünk lakozik. Pici vagy és mégis erőt sugárzó. Az voltál számomra mindig. Ha visszagondolok fiatalabb koromra, nem tudom megérteni magamat, hogy miért nem voltam képes szavakkal is úgy közeledni hozzád, mint most, pedig belülről akkor is feszített az érzés. Korábbi kísérleteimet sikertelennek tartottam, mert többet szerettem volna adni neked magamból, abból ami valójában vagyok. Szerencsémnek köszönhetem, hogy hosszú életed és Mária a segítségemre voltak belső világom felszínre juttatásában.”

Szeretném, ha ez a készülék megvalósítaná az érzelmek közvetítését. Költők és írók, a művészvilág számos képviselője, az egyszerű földi halandó is azon igyekszik, hogy a maga kifejezési módjával minél többet megmutathasson magából. Ezek a közvetlen és közvetett megnyilatkozások mégsem képesek híven tükrözni belső szándékunkat. Ezt csak az együttes megjelenítés és közlés lenne képes megvalósítani. Ezt várom a feltalálók-

tól. Lehetőséget vélek felfedezni erre a találmány részletes tanulmányozása után.

Az elmúlt napok egyikén valamelyik tévécsatorna energiával gyógyító egyén hatásóráját sugározta élőben. Sikerült egy bonyolult önrezgés-érzékelővel rákapcsolódnom arra az energianyalábra, ami a természetgyógyász és a páciens között húzódott. Olyan élményben volt részem, ami több a tényleges gyógyulásnál. Láthattam mindazt, amit ők ketten látnak és gondolnak a művelet közben. A kezdetben hitetlen páciens szóbeli közlései merő ellentétben álltak gondolataival, és bánta azt a percet, amikor felhívta a tévét. Ekkor az energianyalábra egy IGEN információt juttattam fotonlézeres pszichovisztikával. Az információt a páciens érzékelte csak. Az ezt követő energiahullámok már átbillettették őt a mindent ellenző fázisból a befogadóba.

A sikeres kapcsolat óta az foglalkoztat, miképpen lehetséges ennek létrejötte. Az energianyalábnak a rádiófrekvenciás tulajdonsága vagy talán a hőmérséklete nyújt bekapcsolódási ablakot? Az ezekkel kapcsolatos technológiák már annyira fejlettek ma is, hogy bizonyára megoldották volna a

kérdést, ha ez az út lenne a kulcsa.

A könyv, amit most az olvasó a kezében tart, betűformába öntve közli gondolataimat, de a nekem címzett visszajelzések közlését nem teszi lehetővé. Arra gondoltam, ki kellene találnom egy olyan egyirányú közlési lehetőséget olvasóim számára, amivel ez a kérdés is megoldható lenne. Eljuttathatnák legképtelenebb ideájukat is hozzám minden nyilvánosságra kerülési és eltulajdonítási veszély nélkül. Most ezen munkálkodom.

PSZICHOÉRZÉKELŐK A KÖZLEKEDÉSBEN

Néhány hónappal a kísérletbe való bekapcsolódásom előtt autómmal az ország egyik másodrendű útján igyekeztem egyik barátomhoz. Amikor az egyenrangú útkereszteződéshez értem, jól körülnéztem, és azt láttam, hogy a keresztező úton balról jön egy személyautó. Jobbkéz-szabály, tehát mehetek, nekem van elsőbbségem. Átslisszoltam gyorsan. A másik is hamar odaért, és a hátam mögött elhaladva iszonyatosan nyomta a dudát, a többhangú dallamkürtjét. Nem értettem, hogy miért? Később egy utánam haladó autóból szóltak ki nekem: „Apuskám! Te nem látsz? Ott volt egy stoptábla, ráadásul a szokásosnál kétszer nagyobb méretű.” Visszafelé jövet megnéztem. Igaza volt a pasasnak. Azóta se értem, miképpen fordulhatott elő ez velem. Évtizedek óta

vezetek, figyelmes és a szabályokat betartó autós vagyok. A tábla szinte „kiveri az ember szemét”. Ha rendelkezésemre állt volna ez a legújabb technika, biztosan észleltem volna a táblát.

A közlekedésben nagyon sok hasznát vehetjük, akár gépkocsival utazunk, akár valamilyen tömegközlekedési járművel.

Két lehetőség közül választhatunk az eddig kidolgozott és megvalósított megoldásokból. Az egyéni és költsége-sebb az, amikor be kell „égetnünk” az információt a rendszer közlekedési szférájába. Amennyiben magamnak beégetem például a stoptáblát, akkor a továbbiakban minden tábláról kellő időben kapok egy felvillanó jelet, ami akkor is figyelmeztet, ha valamelyik csatornámmal nagyon el vagyok foglaltva. Amennyiben mégse reagálnék megfelelően, akkor – az éppen aktuális sebességtől függően – utasítani fogja az autó számítógépét a megfelelő lassításra. Ehhez tehát szükséges a jármű felszerelése a pszichovíziós technikával.

A másik lehetőségnél már nem szükséges az előbb említett költséges művelet. Itt már az állam, illetve az utakért és táblákért felelős szervezet

állja a költségeket. Számítógépre sincs szükség. A táblákra helyezett úgynevezett pszichoérzékelőkkel létesít a közlekedő személy közvetlen kapcsolatot. Amint érzékeli a pszichovízióm a vasúti átjárót jelző táblát, azonnal az első csatornámra transzponálja, akár a legmélyebb csatornáról is. Ez a jelzés első fázisa. A vett jel az első csatornán úgy aktiválódik, hogy szervezetem egészét a feladat megoldására serkenti. Amennyiben mégsem követi egy biztonsági időtartamon belül a szükséges cselekedet, akkor kényszerkapcsolat létesül az akarati szférával. Ennek következménye pedig az lesz, hogy megindul a veszélyelhárító cselekménysorozat, tehát például csökkenteni fogom a sebességet, fékezek, esetleg gyorsítok, mert a rendszer megmutatja a vonat távolságát az átjárótól és közli az aktuális sebességét is. Az adatok azonnali összekapcsolása tehát közli a mégis kialakult vészhelyzetet, miszerint megállni már nem biztonságos, a gyorsítással viszont elkerülhetjük az ütközést, ugyanis nincs előttünk más jármű.

Mindkét módszer közös tulajdonsága az időjárástól és az objektumoktól való teljes függetlenség. Ez azt jelenti,

hogy nagy ködben és beláthatatlan útkanyarulatokban is működik. A gömbterjedés nyújt erre lehetőséget.

A feltalálókhoz tartozó kivitelezői csoport három útvonalon helyezett el ilyen érzékelőket, de senkivel se közölték az adatokat. Ezzel is segíteni akarták a teljesen objektív gyakorlati eredmény megszületését. Az első módszernél vannak olyan kísérleti személyek, akik mindenről kaptak információt, de vannak olyanok is, akik semmit sem sejtene az egészből.

Ennek a lehetőségnek különös érdekessége az, hogy a férj-feleség között zajló úgynevezett „vezetéstudományi háború”-nak vége szakadhat.

Ez az információ most kinagyított belső képernyőn egy olyan lehetőségről szóló információhalmaz, amiről eddig még nem beszéltünk. Ez pedig a családi perpatvarok megelőzésének „tudománya”. Azt senki se kérdőjelezi meg, hogy nem volt még olyan emberi párkapcsolat, amit ne tarkítottak volna kisebb-nagyobb viták és veszekedések. Ezek az erőpróbák rengeteg energiavesztéssel járnak mindkét fél számára. Az energiavesztés viszont újabb kihívást jelent a témakör elemzői számára. Miért? A miértre valójában azért egyszerű a válasz, mert ré-

gen tudjuk, hogy a negatív irányú energianyalábok is hordoznak pozitív töltésű információkat. Ezek szelektálásával, felerősítésével és az agresszív zónába való konvertálásával kezelhetővé válik a legtöbb probléma. Korábban már ismertettem az agresszivitással kapcsolatos védekező-bénító állapotot. Ennek kihasználásában rejlik a válasz. Azokat az információkat, amelyek gerjesztik a vitákat és veszekedést eredményezhetnek, szintén az agresszív zónába konvertáljuk, de most a bénító hatást alkalmazva szüntetjük meg a gerjesztő állapotot.

ÍZIDÉZÉS A RÉGMÚLTBÓL

Anyai nagyanyám jóságos asszony volt, kilenc gyereke született. Egyszerűen felejthetetlen az ő személye és azok a pillanatok és események, amelyek életem első tizennyolc évét meghatározzák. Ami különlegesen érdekes számomra mindezekben, az egy teljesen hétköznapi dolog. Húsvétkor mindig nagy családi összejövetel volt nála, amikor gyerekei, unokái és még néhány kiválasztott személy vette körül szeretetével. Ilyenkor elemében volt, mindent maga készített, nem engedte még nyolcvanévesen se, hogy bárki is segítsen neki.

Mindenkihez voltak simogató szavai. Tizennégy évvel élte túl nagyapát. Ő volt a család összetartó ereje. Főztje és különösen a süteményei utánozhatatlanok voltak. Lányai próbálták eltanulni, de legnagyobb igye-

kezetük ellenére sem sikerült olyat produkálniuk, ami ugyanúgy ízlett volna, mint az ő süteménye. Húsvétkor természetesen elmaradhatatlan volt a vasárnapi vacsoránál a saját főzésű sonka és a saját termesztésű torma, amit akkor húzott ki a kertben a földből, és frissen reszelte a vendégeknek. Ezeknek az íze és illata ma is, most is itt gyülekezik a számban és az orromban. A torma olyan erős volt, hogy aki nem megfelelően vette a levegőt evés közben, annak könnybe lábadt a szeme, meg se tudott szólalni. Bizony én is jártam így néhányszor.

Nem sok ismeretem van arról, hogy a mai technika mire képes az ízek és szagok rögzítése terén. Mindenesetre az emberi memória részét képezi ezek rögzítése is. Viszont akár mennyire is igyekszünk, képtelenek vagyunk érezhetően vagy szagolhatóan leírni ezeket az élményeinket. A hasonló élmények segítségünkre lehetnek, de nagymami fasírtjának ízét unokáim már nem érezhetik, hiába evett jóízűeket belőle Dóri lányom, az ő anyukájuk. Ugyanez a szomorú valóság érint meg minket, embereket, amikor valakinek az illatait idézzük. Senki se foglalkozik ezeknek a felidézhetőségével igazán? Micsoda élmény és fokozott

összetartó erő lehetne az, ha mondjuk több ezer kilométerre kedvesünk-től belénk költözhetne a legutóbbi szerelmi együttlét összes ilyen információja a maga természetes valóságában.

Ezek a képek és hangok, amelyeket most vetek papírra, már az előző oldalak írása közben futottak a mélyebb csatornáim valamelyikén. Hála a pszichovízió többcsatornás egyidejű rögzítési „üzemmódjának”, felidézhető állapotban maradtak meg. Érdemes megemlítenem, hogy ezen belül rendelkezésünkre áll a pillanatrögzítés lehetősége. Ilyenkor úgy működik az egész rendszer, mintha egy videokép lejátszásakor egyes képeket vagy hangokat lefotóznánk és pilotjellel látnánk el a bármikori pontos előhívás érdekében.

Beprogramoztam egy FT-feladatot a saját rendszerembe. Az FT-jel elkezdi aktiválni az összes olyan saját csatornámat, amelyiken bármilyen távoli, de mégis a témát érintő információ található. Parancsra ettől a pillanattól kezdve előhívhatókká válnak. A saját rendszer aktiválásának végén áttérhetnek külső aktiválásra is. Ekkor minden nyitott állapotú személyi rendszerből elkezdenek áramlani az

FT által indított jelek a saját rendszerembe. A „fontos” feladat tehát egy igen hatékony támogatást kap a mindenkor lehető leggyorsabb és optimális megoldás érdekében.

Abban az esetben, ha mégse sikerülne megoldanom a feladatot, akkor az összes befogadott információs anyagot átküldhetem egy olyan személynek, aki a szakterület kiválósága, vagy aki nem szakember ugyan, de különleges fantáziája segítheti a megoldásban. Nincs semmi különös az effajta „ügymenet”-ben, a mai napig hasonló módon oldunk meg feladatokat, mondhatná a kívülálló. Igen. Tényleg nincs. Hacsak az nem, hogy mindehhez nem szükséges posta, repülő és más jármű, telefon, fax, internet, verbális kapcsolat, tehát semmilyen ma használatos technika és szolgáltatás. A feltaláló sok-sok hitetlenkedésre készült fel. De ugye ma már senki se kételkedik abban, hogy a több tonna súlyú repülőgép, ami ráadásul nehezebb a levegőnél, képes felemelkedni és sok ezer kilométert megtenni nagy magasságban?

Az FT-feladat kapcsán arra kérem az Olvasót, aki már tanulmányozta az eddig leírtakat, hogy különleges ötleteivel, gondolataival segítsen megta-

BETEGSÉGEK ELLEN AZ ELŐJELZŐ PV

lálni a megoldást. Nem kell mást tenniük, csak azt akarni, hogy az az információ, amit velem közölni kívánnak, jusson el a pszichovíziómba.

Tavasszal feleségemmel sok ezer kilométert tettünk meg repülővel azért, hogy szereteteinkkel együtt tölthesünk pár hetet. Részesei legyünk az újabb két generáció napjainak. Megölelhessük őket, ölünkbe vehessük, karjainkban tarthassuk a kisunokákat, láthassuk, hogyan boldogul a két ifjú szülő, lányunk és férje a kis huncutokkal. Sok programot is terveztek nekünk azon a másik földrészen. Kitűnően utaztunk, csodálatos volt a találkozás velük a hosszú hónapokra nyúlott távollét után.

A repülő zárt légkörében a sok-sok utas mondhatni „egymás vírusait szívja vissza”. Pár nap múlva ennek a hatását kezdtük el érezni a reggeli ébredéskor. Az egyikünknek a torka fáj, másikunk „csaholt, mint egy prérikutya”. *Mi történt velünk?* – kér-

deztük egymástól. Évek óta nem voltunk ezekben a betegségekben és azokban sem, amelyek még a következő napokban jelentkeztek bennünk. Szerencsére ők nem kaptak el tőlünk semmit. Bizonyára valami védettségük lehetett, nem csak a fiatal szervezetük erőssége. A meteorológusok se itthon, se pedig náluk nem tettek említést arról, hogy vigyázzunk, vírusfelhő közeleg. Az orvosmeteorológiától is érdeklődtünk az idegen országban, de úgy néztek ránk, mintha meghibbantunk volna. Ők csak azt képesek előre közölni, ami valahol már megjelent és azt be is jelentették az illetékes információs rendszereknek.

Utazásunk idején még nem voltunk a kísérleti csoport tagjai, így nem sejtettünk semmit arról, amit ez a pszicho „akármi” produkálhat ilyen esetben. Robbal és Dórral olyan beszélgetéseket folytattunk, amelyek megnyithattak bennünk egy ismeretlen érdeklődési tartományt. Ők még nagyobb ugrással előztek meg minket, mint mi a szüleinket. Valószínűleg sikerült magukból visszacsatolniuk belénk néhány stimuláló impulzust. Ennek hatására kerültünk az új rendszer első kísérleti csoportjába, és en-

nek következtében van most lehetőségem részletes adatokat közölni a működésről, a fejlesztésről, a további elképzelésekről.

Ez az a pillanat, amikor már nem hallgathatom el tovább azt a tényt, hogy a rendszert önfejlesztőre tervezték. Ennek következménye a leírás folyamán tapasztalható számos új adat megjelenése, valamint egyes esetekben a kiforratlanság érzésének megjelenése az információ fogadójában.

Ma már tudom, hogy ezzel a rendszerrel ott, a repülőgépen sok mindenről kaphattunk volna jelzést vagy figyelmeztetést. Aki bekapcsolódik ebbe, annak természetesen maximális mértékben tiszteletben tartják és védik a személyiségi jogait. Csakis azok az adatok áramolhatnak ki belőle, amit nem tiltott le. A nagy veszélyt jelentő tulajdonságokat, terveket, eseményeket, betegségeket nem lehet letiltani. Ez az emberiség létének érdeke. Akik nincsenek beavatva a rendszerbe, azok információit nem vagyunk képesek ezen az új módon feldolgozni, csak a hagyományos XX. századi technikákkal.

Tudhattam volna például a mellett ülő más nemzetiségű férfiről azt, hogy torokgyulladásra van. A légikis-

asszony bevezette volna őt egy elhatárolt, de kényelmes fürkébe, ahol azonnal a megfelelő kezelésben részesül, és az ő légteréből nem kerülhetett volna semmi át a nagy utastérbe. Amennyiben viszont az a piperkőc ficsúr, aki luxusosztályon utazott és addig csapta a szelet az egyik szabad prédának tűnő hölgyikének, amíg az hajlandó lett vele szeretkezni a mosdóban, és letiltotta legutóbbi HÍV-vírus pozitív vizsgálati eredményének közölhetőségét, akkor bizony a kis butácska áldozat ugyancsak súlyos csomaggal távozott a leszállás után. Ez a betegség még nem került föl a veszélyességi listára, tehát közlése letiltható volt.

Mennyire szerettem volna, hogy Apám hosszabb életet élhessen. Ez a technika előre jelezheti az embernek a szervezetében zajló folyamatokat, azokat, amelyek vészesen fenyegetik az életét. Megmutathatja az én Apámnak is, hogy mit művel vele a sok-sok cigaretta, amit nap mint nap elszív, mi a hatása a rendszeresen fogyasztott napi öt-hat kávénak és a túlfeszített munkának.

Mennyire másképp alakulhatott volna családunk élete, ha a PV betegségeket előrejelző funkcióját apám ese-

tében felhasználhattuk volna. Az orvosok időben észrevehették volna azokat a momentumokat, amelyek az infarktust közvetlenül és közvetve okozták. Valószínűleg túlértékelem a rendszer jelenlegi tulajdonságait, mert nagyon megrendített Apám korai halála. Ha valójában mégsem tudja mindezeket az újdonság, azért biztosan benne van a lehetőség, csak fejleszteni kell.

SPERMAINFORMÁCIÓ ÉS A MEGTERMÉKENYÜLÉS

A távkapcsolatok létrehozásának a XX. század végén már számos kiváló lehetősége van. Gondoljunk csak a telefonra, a televízióra, a mikrohullámú telekommunikációs rendszerekre, fax-ra, internetre. Lehet tehát távbeszélni, távírni, távolba látni. Ám a táv-
szagközlés még gyerekcipőben jár, és ugyanez a helyzet a távhőátvitel tekintetében.

Az emberiség veszélyes túlszaporodásának egyik igen valószínű megakadályozója, hogy még nem sikerült megvalósítani a gondolati spermabevitelt a női petesejtbe. Férfiak százezrei és milliói tesznek naponta intenzív kísérletet erre utcákon, bárókban, diszkókban, fogadásokon és a legkülönbözőbb helyeken. A gondolati spermabevitelt jelentős mértékben segíti és talán a kiváltó okok egyikének is tekinthető a férfiak szeme. A PV-rendszer megbízást adott egy orvosi kutatócsoportnak, hogy vizsgálja és kutassa a szem-sperma kapcsola-

tokat. Azt szeretnék megtudni, hogy van-e reális esélye az elkövetkező néhány évszázadban a gondolati úton való megtermékenyülésnek. A tudomány jelenlegi fejlettségi fokán ugyanis mintegy két-három évszázadra tehető egy olyan mértékű tudományos ugrás, ami biztosítani fogja az ember világűrbe való kitelepülési lehetőségét. Ettől kezdve már nem fog veszélyt jelenteni túlszaporodási szempontból a gondolati megtermékenyülés.

Amikor tegnap első alkalommal sikerült a PV-zugcsatornámra kapcsolni, meglepetéssel tapasztaltam a kutatáshoz kapcsolódó legújabb tévé-műsor sugárzását. Mint kiderült, ez egy műholdas világműsor, ami a KEBEL-TV nevet kapta spermakutatóktól. Teljesen hétköznapi képeket és eseményeket láthat a néző a Kebel-TV egész napos adásában. Ennek ellenére sok-sok férfinak fog kiguvadni a szeme, ha erre a műsorra kapcsol. Több se kell a kutatóknak, mert ezeket a pillanatokot fogják kísérleteikhez felhasználni.

Lesznek olyan csoportok, akiket felkérnek a kísérletben való közreműködésre, de a részletekről nem kapnak tájékoztatást, csak annyit tudnak

majd, hogy naponta mennyi ideig kell a műsort nézniük. Akiket nem kérnek fel erre, azok nyitott PV-csatornájukkal állandó kapcsolatban lesznek a rendszerrel, tehát ebben az állapotban folyamatosan küldik a jelzéseket, de a kísérletről csak a befejezéskor értesülnek.

Ifjú koromban a barátokkal sokat ögyelegtünk edzések után a Margitszigeten, és fő foglalatosságunk az éppen arra járó lányok becserkészése volt. Azonban csalódással kellett tudomásul vennünk, hogy casanovai teljesítményünk elismeréseként elutasítás a jutalmunk.

A világ legjobb férfijainak tartottuk magunkat, mert erősek voltunk és egészségesek, kitűnően táncoltunk és imádtunk viccelődni. Akkoriban nagyon jól lehetett a gimnáziumokban a vasárnapi össztáncokon élő zenére a jobbnál jobb lányokkal táncolni. Aki „rázott” vagy „kidobta a nőt”, azt a tánciskola vezetője, a „Kisöreg” azonnal kitessékelte és azon az estén már vissza se jöhetett. Miki barátom egyik össztánc alkalmával fogadást szervezett a fiúk között, hogy ő a táncterem közepén lenyom húsz fekvőtámaszt úgy, hogy nem dobják ki. A tét tíz forint volt minden fogadó számára

1959 tavaszának egyik vasárnapi estéjén. A táncteremben kátrányozott hajópadlón táncoltunk, így tehát még érdekesebbnek tűnt a fogadás, mert kátrányos kézzel nem lehet egy lányt fölkérni „belépős” tangóra. Futótűzként terjedt a hír, így jó sok pénzt begyűjtött az ifjú titán, aki a lányok előtt bizonyítani akart. Azt mindannyian elismertük, hogy Miki nagyon jól tud „rázni”, elementáris erővel tudta ki- és feldobni a csajokat. Elérkezett a várva várt pillanat. A zenekar szédületes boogie-woogie-t játszott, és a „Kisöreg” sem volt a láthatáron, tehát az „erőművész” megkezdte produkcióját: a srácok mind köréje gyülekeztek és kórusban számolták a fekvőtámaszokat. A szaxofonos leugrott a pódiumról és szinte a fekvőtámasz ütemére fújta. Csak akkor volt érvényes egy lemenetel, ha Miki orra is érte a kátrányt. A zaj, a vihogás a tetőfokára hágott, úgy a 17–18-diknél odarohant a „Kisöreg”, és mindenki megdöbbenésére felrántotta a barátomat. Miki azonnal a folyosón találta magát, a táncest számára véget ért. Egy csomó srác ráadásul nem akart fizetni neki, mondván, nem csinálta meg mind a húsz fekvőtámaszt. A lányok viszont nekitámadtak a fiúknak,

és követelték tőlük, hogy fizessenek. Amit akartak, el is érték. Így az ifjú titán a „mennyebe ment”, sokszoros sikert könyvelhetett el. A hangadó amazon négy év múlva a felesége lett. Lehet, hogy ők már akkor ismerték a pszichovíziót?

SZÜLŐI SZERETET

Azt mondják, az az igazi férfi, aki kiállta a katonaság próbáját. Ezt mondja minden okostóni, aki nem volt katoná. Micsoda ökörség, micsoda borzalom?! Békeidőben katonásdit játszanak a hivatásosak és ehhez szükségük van arra a tömegre, amit sorállománynak neveznek.

Két évet töltöttem egy ilyen tébolydában, amit laktanyának neveznek. Ott lakott a *haza védelmének* titulált szolgálat és erőszak. Mire leszerelhettem volna, valahol Európában felhúztak egy falat, és ezért félelmében a kommunista diktatúra hónapokkal meghosszabbította a sorállomány „végnapjait”. Szüleim, különösen Apám nem értette, hogy mi történik ott és miért nem jelentkezem, nem írok? Nem engedték! Mennyire eltávolítottak ezzel a cselekedetükkel tőle. Olyan szigorú és vádló levelet kaptam válaszul a hallgatásomra, amit égbe kiáltó igazságtalanságnak éreztem akkor. Szomorúsággal magam

maradtam. Tudod, Apa, hogy ezt a fájdalमत csak évtizedekkel később sikerült enyhítenie valakinek bennem? És most, hogy megértem a pszichovízió feltalálását, bizonyára számtalan összetartó momentumot fogunk fellelni az én társammal a veled való kapcsolatomban. Ő volt az, aki megtudta Anyámtól, hogy Te mennyire szeretted és féltetted. Nem hibáztatlak egyetlen olyan cselekedetért sem, amit fiatal és makacs fejjel vitattam, talán meg is bántottalak. Mondd, Apa! Miért nem tudok veled kapcsolatban negatív emléket felidézni? Ennyire jó lehattél te hozzám, a meglehetősen rossz, egykori kisfiúhoz? Talán ilyen magasan állsz fölöttem, vagy csak én helyeztelek oda? Szeretném, ha hallanál, ha hallhatnál, ahogy Anyámnak még elmondhattam ezeket az érzéseimet és a vele kapcsolatosakat is. Szeretném, ha látnál, ha láthatnál. Szeretném, ha tudnád, ha tudhatnád, hogy van egy Nő, aki vigyáz rám és mellettem áll. Határtalan örömet ébresztene benned. Már régen bemutattam Őt Neked a belőlem induló – akkor még nem ismert – pszichocsatornámon. Egy húron pendülhettetek volna, ha Ő előbb jön, vagy Te tovább élsz. De utolsó

unokalátogatásod után pár héttel átköltöztél más magasságokba. Most meg kell állnom a gépeléssel, mert... mert közel harminc évvel távozásod után is összeszorul a torkom, elcsuklik a hangom, és sokszor a könnyeim is kibuggyannak. Mélységesen és meghatóan jó átélni ezeket az érzéseket, mert értéked súlyát jelzik és őrzik benne. Igen, őrzik. Ugyanúgy őriznek, mint Anyámat.

Szeretném elmondani Neked, Apu, egyik beszélgetésünket Anyuval: „Hogyan szólítottalak mint kisfiú? Adott-e örömet ez a kisfiú neked, miután a világra jött, mert nagyon sokat tettél azért, hogy ez megtörténhessen? Éreztél-e tőlem olyan szeretetet, ami felhőtlenül jó volt neked? Amikor arra gondolok, okoztam-e szomorúságot, vádló érzés kerít hatalmába. Te biztos alapot adtál ahhoz, hogy eligazodhassak, hogy legyenek indulataim, tudjak szeretni, ne féljek a férfiúi sírástól és elérzékenyüléstől. Tudd, hogy ezekért is nagyon szeretlek, én, a fiad. Érezted-e a nagyfiú, a férfi fiad szerető érzéseit? Miért kérdezem? Mert régebben nem tudtam úgy és annyit adni magamból, amennyit ma tudok, pedig akkor is ezt akartam. Amikor feleségemmel életedről készítettünk

pár éve egy számodra is megható verses és fotókkal illusztrált színielőadást, akkor már kettőnk együttes érzései áradtak feléd, Anyu. Mennyire meglepődtél, amikor az én hangomon hallottad meg nyolcvanévesen a te szerelmed, Apa hozzád írt ifjúkori szerelmes levelének néhány részletét. Nagyon meghatódtál.”

Amikor a PV-csatornát erre az emlékező funkcióra állítja az ember, még nem tudhatja, mire számíthat. Lesznek olyan emlékek, amelyeket majd el sem akar hinni, pedig az övéi, csak annyira elsüllyesztett mélységben honoltak, ahonnét eddig nem állt módjában előhívnia. Nem kell majd meglepődnünk azon sem, ha apáink vagy anyáink átörökölt emlékképeit fogjuk látni. Nem ismerem még annyira a PV-t, hogy leírhassem, van-e valami ismertetője a felmenőink emlékképeinek, ami megkülönbözteti a saját, eddig nem ismert emlékeinktől.

Szeretném megtudni, féltém-e valójában kisfiú koromban akkor, amikor a világháborúban mellettem a felnőttek reszkettek és jajveszékkeltek? Nem értettem, miért ilyenek? Másra nem emlékszem. Félelemre különösen nem. Mit tudhat ezen a síkon a PV?

NB – IMPULZUS A FELTALÁLÓK SZOLGÁLATÁBAN

Sikerült megoldania a PV fejlesztő csoportjának egy problémafürkésző funkciót. A konstruktív típusú emberek egész élete az újdonságnak, a megvalósítható álmoknak a keresésével telik. Gondolataik ebben a körben száguldoznak és tudatalattijuk is ennek szolgálatában dolgozik még álmukban is. Egy megoldhatatlannak látszó pillanatban nagy segítséget jelenthetne azoknak az embereknek az az impulzus, ami kibillenti őket a megoldás irányába. Sokszor nem is gondolnak még semmiféle segítség megszerzésére, de valahol a mélyben mégis lakozik egy olyan zug, amiben már fellelhető a kisugárzásra szánt jel, amely a megoldáshoz keres lehetőséget. Például beül az ember lakása legkisebb helyiségébe megkönnyebbülni, egyszer csak azon veszi észre magát, hogy – ki tudja honnét – a felszínre került egy, a megoldást segítő gondolata. Ez a saját elme segítő funkciója. Akinek nyitott a PV-

csatornája, annak rövidesen rendelkezésre fog állni egy olyan központi gyűjtőbázis, amelyből más, nyitott PV-csatornájú egyének indító impulzust küldhetnek feléje. Ez lehet akaratlagos, de elképzelhetőnek tartják a feltalálók azt is, amikor a két személy széles spektrumban pásztázó PV-csatornájának találkozása automatikusan fogja megadni a megfelelő impulzust. Ezt az impulzust NB-nek nevezték el, utalva ezzel a Nobel-díj lehetőségére.

Azok a természetgyógyászok, akik energiasugárzás útján segítenek embertársaikon, valószínűleg a nyitott PV-csatorna elvén dolgoznak, de még nehezen találhatnak minden páciensükkel olyan valóságos kapcsolatot, amit majd a PV-elv tudatos alkalmazásakor valósíthatnak meg. Azok a páciensek, akik hitetlenkednek, nem ítéltetők el ezért, tehát nem róható fel nekik gyógyulásuk akadályaként a hit és a ráhangoltság hiánya. Hogy miért? Mert nekik még nincs nyitott PV-csatornájuk, tehát olyanok, mint az az ember, akinek ugyan van televíziója és rádiója, de egyiket se kapcsolta még be, nem szerezhet tudomást azokról az információkról, amelyeket ezek a médiumok sugároznak.

A gépjármű-közlekedés okozta emberi áldozatok száma évről évre növekszik. Az erőszakos vezetési stílus, a szabályok be nem tartása, műszaki és egyéb problémák több halált okoznak, mint a betegségek. Lényeges enyhülést lehetne elérni a PV-vezérelt és energiasugárzással működő gépkocsi megalkotásával. Szükségtelené teszi a tervezett műholdas kapcsolatokat, az esetleges robotokat és a figyelt pályákat. Működése energiasugárzással biztosított. Ez az energia a Napból és más sugárzó égitestekből érkezik a Földre és az ember PV-csatornája vezérli további útját. Amennyiben ezt egy ilyen energiával hajtott motorhoz irányíthatja, akkor a gépkocsiban nem lesz szükség sem a benzinmotorokra, sem az akkumulátorokra.

Ezeknek az autóknak a vezetése már olyan módon valósítható meg, ami sokkal nagyobb biztonságot jelent majd az emberi élet megtartása tekintetében. A PV automobil csatornájába injektálják a földi élőlények összes haladási és tájékozódási tulajdonságát. A vezetés megkezdésekor a vezető ezeknek összességét superponálja arra a csillapításmentes PV-csatornájára, amit a PV 1-re fog fel-

küldeni, ezért vezetéskor a PV 2-csatorna már nem nyújt elegendő biztonságot. Mondhatnánk azt is, hogy ez lesz az összegzett földi ösztön által vezetett első típus a XXI. század első éveiben.

Az emberi sejtek burjánzási energiáját szeretné felhasználni a gyógyításban az az orvos-kutatóprofesszor, akinek nyitott PV-csatornájából most érkezett hozzám egy NB-impulzus küldésére alkalmas széles spektrumú pásztázó jel. Megtorpant, nem tud előbbre jutni, szinte „saját zsíréban főve” egy helyben toporog. Össze kell vetni ezt az információt egy Nobel-díjas professzor hagyatékában meglévő és erre utaló konkrét kutatási eredményekkel. Itt van a nagy ugrás lehetősége az ember számára betegségeinek újszerű leküzdésére. Ez az úgynevezett „bejelentkezés” is bizonyítéka a PV óriási gyakorlati jelentőségének. Az ember utol fogja érni és le is fogja előzni a gyorsulva távolodó világegyetemet, amiből eddig csak morzsákhoz jutott hozzá. Ezek a morzsák mára viszont hihetetlen energiával töltődtek fel.

Gondoljunk az orvostudomány mai fejlettségére, amikor a legkülönbözőbb műszerek és egyéb eszközök se-

gítségével elvégezhetők a szervátültetések. Sok-sok információhoz juthatunk a születendő emberről még az anya testében úgy, hogy nem szükséges semmiféle beavatkozás, egyszerűen csak rátekintünk az apróságra kívülről a műszerek segítségével.

Amikor megtekintettük annak az orvoscsoporthoz egyik operációját, amelyik PV-kommunikatív módszereket alkalmazott, meggyőződhattunk az operáció optimális és veszélymentes lezajlásáról. Az operált férfi állandó PV-kapcsolatban volt minden orvossal és a teljes asszisztenciával. Arra is van lehetősége a betegnek, hogy szeretteit bevonja ebbe a PV-kommunikatív operációba, mert ezzel olyan érzelmi energiákhoz jut, amit nem pótolhat semmilyen más földi vagy Földön kívüli energia.

Micsoda energia rejtőzik egy anyában, aki a testében fogant életet nemcsak kezdeti fejlődésében hordja magában és óvja, hanem egész életében. A gyermek létezése és az iránta érzett szeretet az apa férfias energiáit vegyíti azzal a gyöngédséggel és játékos-sággal, ami feltétlenül szükséges a biztonság érzéséhez és harmóniához egy gyerek életében. Olyan alaphoz juthat ezekkel az energiákkal, amely

megvédheti őt egész további élete során, amely alkalmassá teszi a későbbiekben a legnagyobb felelősség, a gyerekek vállalására is.

Amikor néhány hónapja kisebbik unokámat tarthattam a karjaimban és felhőtlenül szerethettük egymást, felidéztek bennem azokat az örömteli pillanatokat és éveket, amikor saját lányomat tarthattam ugyanígy, szerethettem és játszhattam vele, a pici lánnyal. Milyen sajnálatos fintora az életnek, hogy ezekre az időkre a gyermek szinte egyáltalán nem emlékezik, nem képes memóriája mélységeiből a felszínre hozni az átélt pozitív élményeket. Néhány év szükséges ahhoz, hogy megszülessenek az első rögzülő és előhívható benyomások. Mennyire szerettem bolondozni vele, huncutkodni és figyelni a ragaszkodását és viszontszeretetét. Ha már akkor is létezett volna a PV-technika, felidézhetné életének ezeket a felhőtlen pillanatait. Az ő biztonságának megteremtése motivált a kitartó munkára is, ami sok időmet elrabolta, de nem múlt el nap úgy, hogy ne szerettem volna, hogy meg ne simogattam volna a kis arcot és fejcskét. Ő az, akit biztosan meghívnék egy PV-kommunikatív operáció esetén. Milyen büszkén me-

sélte másoknak, amikor először bíz-
tam rá egészen kicsi korában egy
nagy értékű bankjegyet egyik önálló
vásárlása alkalmából a nagy budai
vásárcsarnokban. Feledhetetlen szá-
momra élénk szemeinek csillogása és
felhőtlen kacagása, amikor a zseb-
kendős játékot űztük járókájában.
Amíg nem volt gyerekem, nem is gon-
doltam magamról, hogy ennyire sze-
retni fogom őt és ennyire sokat jelent
majd nekem az ő életének vigyázása,
alakítása. Én se emlékszem azokra a
vidám gyermekkori éveimre, amiket
azok a fotók is tükröznek, amelyeken
apámmal játszom és hahotázom.
Anyámtól tudok ezekről az időkről,
mert apám nem mesélt rólunk, de vi-
dámsága az én felnőtt koromban is
sok örömet szerzett. Viccelődései és
tréfái ma is visszacsengenek.

Néhány évtizednek kellett elteltie
életemből ahhoz, hogy eljöjjön valaki,
aki segítségemre lesz a magam belső
világának megmutatásában. Így sze-
retteim talán többet tudhatnak meg
rólam és közben én is kinyitom a ko-
rábban – ki tudja miért – zárva ma-
radt kapuimat. A PV-kommunikáció
lehetősége az elkövetkező nemzedé-
keknek nagy segítségére lesz az élet
lelki minőségének javításában.

A KONSTRUKTŐR KIHÍVÁSA

Fiatal konstruktőr koromban, amikor mikrohullámú rádiórelé-rendszereket terveztünk magyarországi és külföldi megvalósításra, a rendelkezésünkre álló segédeszközök a logarléc, a trigonometriai és egyéb táblázatok voltak. Még a legegyszerűbb elektronikus számológép sem létezett, csak tekerős mechanikus. A mai ifjú szakemberek valószínűleg képtelenek lennének ezzel a technikával megtervezni például egy rádiótelefon-rendszer mikrohullámú összeköttetéseit. Számomra izgalmas kihívás volt, ezért is váltottam fel vele a televíziózást. A sok-sok terepviszonyi és időjárási behatás figyelembe vétele rengeteg időt vett igénybe. A mai számítógépes tervezés – az akkori viszonyokhoz képest – már gyerekjáték. Gyors, pontos és teljes körű, ennél fogva megbízhatóbb is. Részesen voltam az első optikai összeköttetések kísérleteinek. Akkor főkonstruktőrünk sajnos ellenezte ezt a tevékenységünket, pedig vezető ifjú mérnö-

künkkel szépen haladtunk előre, ígéretes volt a próbálkozás. Leállították, de az idő minket igazolt. Erre szokták azt mondani, hogy „óriási sikerek a tébolydában”. Az antennák pontos beállítása, azaz egy olyan állapot elérése, amikor „látják” egymást, nem volt egyszerű feladat. Különösen nehéz volt a hegyvidékeken és 40-50 kilométeres távolságok esetén. Egyik téli napon egy ismert síparadicsomban kellett az antennákat pontosan beállítanunk... Rendelkezésünkre állt akkor egy vonalzó és egy, már felszerelt antenna, ami más célt szolgált. Mintegy két óra alatt megoldottuk és az összeköttetés életre kelt, habár a helyiek szerint semmi esélyünk se volt erre.

Ádenben egy televíziós jelátviteli mikrohullámú rendszert építettünk fel. Nem értettük, miért volt erre szükség, ugyanis ott állt egy, igaz nem a legmodernebb, de jónak tűnő amerikai rendszer. Amikor készen lettünk a saját munkánkkal, megkérték a helyiek, hogy én, mint a műszaki vezető vizsgáljam meg a régi rendszert, milyennek minősíthető. Az öt állomás közül kettő hibás volt: típusuk úgynevezett első generációs, azaz csöves felépítésű. Soha nem láttunk

ilyen berendezéseket, de én még nagyon sok olyan rádiót láttam és javítottam, amit a XX. század első felében készítettek. Szerencsém is volt, hogy a megfelelő területen kezdtem a vizsgálatot, így az első és a második napon is sikerült egy-egy állomást működésbe hoznunk. Amikor a televíziós kép újra megjelent ezen a leszerelésre ítélt rendszeren, a helyiek szemében egy olyan felismerést véltem felfedezni, ami azt jelezte nekem, hogy talán nem is kellett volna újat vásárolniuk, csak minket meghívni erre a rövid kis munkára. Honnét tudtam? – kérdezték tőlem a minisztérium illusztris képviselői egyik tengerparti vacsoránkon. Tehát honnét tudtam, hogy meg lehet javítani és hogyan kell ezt tennem? Megmondtam nekik, hogy azért tudtam, mert magyar vagyok és a magyarok a világúrból jöttek. Csend. Pár nap múlva a születésnapomon óriási ünnepséget rendeztek, amin háromemeletes tortával köszöntöttek vagy ötvenen és kaptam tőlük egy kedves ajándékot, egy férfiszoknyát kitűnő szövetből, ami különleges övvel volt felcícomázva. Vezetőjük pedig jó utat kívánt nekem, ha meglátogatom űkapámat a harminckettedik galaktikán.

Az akkor elraktározott rengeteg információt most a PV segítségével tökéletesen felidézhetem. Olyan, mintha a legkitűnőbb képfelvételt nézném a legmodernebb technikával készített képernyőn. Hangok, szagok, illatok és a hőmérséklet is az akkori forró tavaszt idézik. Néhány méterre a tengertől egy nádfedeleles lugasban sakkozunk. Asztalunkon még ott láthatók az ételmaradékos tányérok, amikre hol egy macska ugrik fel, hol pedig egy sirály csap le, elriasztva a macskát. A személyzetnek már nem is kell tányért mosnia, jöhet a következő vendég.

Számomra fantasztikus élmény az, hogy összehasonlíthatom elhalványulással és torzításokkal teli hagyományos emlékeimet a PV által felidézett valósággal. Nem ámíthatom magam és be se csaphatom mai énemet. Nem vagyok abban biztos, hogy minden esetben örömet fog szerezni az embereknek a PV ezen tulajdonsága. Sokszor idézzük inkább a megszépült múltat.

Talán húsz év telt el azóta, hogy a távoli országban jártam és nem találkoztam újra egyik szakemberükkel sem. Valószínűleg meg fogom próbálni megkeresni az élőket a PV-kommu-

nikációs rendszer kiterjesztésekor. Érdekes lenne az éteren keresztül és mégis élőben beszélgetni velük úgy, hogy kapcsolhatjuk a mai és akkori képet kívánságunk szerint.

Meg fogom mutatni az eredeti eseményeket unokáimnak is. Láthatják majd nagyapjukat, amint forrasztópákával a kezében egy régi technikával készített amerikai szerkezetben turkál, vagy akkor, amikor a hatalmas gödrökkel nehezített sziklás úton küzdi fel magát egy második világháborús terepjáróval az egyik hegycsúcsra, ahonnét a kis mikrohullámú épületből szovjet ágyúk és tankok hadára látni az alatta elterülő völgyben. A nagyapa békét telepít és kapcsolatot.

KUTATÓK VICCKÖZELBEN

A fogyasztói társadalom hajlamos primitívnek titulálni azokat a népcsoportokat, amelyek nem ezt az életet élik. Akik viszont megkísérelték megérteni őket és a közelükbe kerültek, olyan információk birtokába jutottak, hogy nem győztek ámuldozni és csodálkozni. Mire jut a mai modern ember a sivatagban, az őserdőben, az esőerdőben, földrészeink bármelyikének kietlen tájain? Valószínűleg rövid idő alatt elpusztulna. A bennszülöttek tájékozódási képessége felülmúlja a legfejlettebb technikát ezeken a területeken. Mire jutna egy európai civilizált egyén önmagában az afrikai sivatagban? A bennszülött olyan ismeretekkel rendelkezik a túléléshez, amihez nincs szüksége a „túlélő felszerelésre”. Ismeri a víz és élelem megszerzésének életmentő motívumait, az állatokat és viselkedésüket.

Empátia, tisztelet és alázat. Durvaság, figyelmetlenség, nemtörődömség és agresszió. Aki megfigyelte a leg-

utóbbi évtized könnyűzenei fejlődését, az jól érzékelheti azt az áramlatot, ami nem a ritmust, nem a kellemes dallamot és semmiképpen se a lágy és vidám elemeket helyezi előtérbe. Jeleznek-e valamit az agykutatóknak ezek a változások?

Valamikor egy kutatóintézetben dolgoztam, olyan kollégákkal voltam körülvéve, akiknek agytekervényei nemcsak a szerkezetek fejlesztését szolgálták, hanem sokszor járt azon az eszük, miképpen viccelhetnék meg valamelyik társukat. Akik még nem ismerték őket, biztosan bedőltek az éppen aktuális trükkjüknek. Nekünk, beltagoknak is nagyon kellett figyelnünk és vigyáznunk, különösen akkor, ha az ő *barlangjukban* zajlottak az események. Képesek voltak egy egész elvarázsolt kastélyt alkotni egy-egy jó viccsorozatért. Nem „kímélték” az igazgatót, az akademikust sem. Valószínűleg elősegítette kiváló eredményeik megszületését ez a mentalitás. Meg kell mondanom azt is, hogy itt bizony jaj volt annak, aki nem értette a viccet. Az ötletek tárháza kimeríthetetlen volt.

A szobájukba gyanútlanul belépőnek az első pillanatban egy értékes szakkönyv pottyán a lába elé. Ha elő-

zékenyen felveszi, elveszett, mert ezzel a mozdulattal kikapcsolja az elmerülten dolgozó kolléga spektrumanalizátorát, kiváltja cselekedetével a neves kutató bosszankodását. A másik kolléga szerencsére megértőbb, helylyel kínálja a jövevényt, aki lerogyva a „neki szánt ülőkére”, úgy ugrik fel onnét, mintha áram ütötte volna meg. Hirtelen mozdulatával sikerül leborítania az „erre a célra kikészített”, csavarokkal teli dobozkát. Zavarában nem is tudja, mit tegyen, mentegetőzőn-e vagy segítsen összeszedni a sok apróságot arról a nem igazán tiszta padlóról, amit ma még nem takarítottak fel. Segít. Végre szóhoz juthat és elmondhatja, miért jött. Leül a kolléga mellé és kezdené egy papírlapra felvázolni elképzelését egy új sokszorosító áramkőről. Ekkor veszi észre, hogy csupa feketeség mindkét tenyere. Így nem állhat neki rajzolni, tehát odamegy a mosdóhoz és kinyitja a csapot, ami azonnal egy vékony és igencsak intenzív vízsugárral árasztja el arcát és zakóját. Ha ezt túlélte, akkor mára vége. Megtörülközik és megkezdheti a közös munkát. A saját szobájába visszatérve, munkatársa figyelmezteti, hogy ajánlatos lenne ülepéről levennie a vicces szöveggel tele-

írt papírost.

Az ember már igen régen keresi az állatokkal való értelmes kommunikáció lehetőségét. Gondoljunk csak például a delfinekre, majmokra és más kisebb és nagyobb emlősökre. Az igazi sikert valószínűleg az is késlelteti, hogy nagyon sok esetben még egy emberpár is képtelen „egy nyelven beszélni”.

Most, amikor a térhajlítás foglalkoztat, jól megfér a PV-összegzőmön az előbbi négy csatorna egyszerre is. Látom és hallom egy időben mindegyiket a térhajlítás rejtelveivel együtt. Ha a fejlesztés eljut oda, hogy a látványt képesek lesznek azonnal nyomtatásban is megjelentetni, akkor erre a teljesítményre ráillik az az összehasonlítás, miszerint olyan, mintha a negyedik dimenziót „behajlítottuk” volna az első háromba.

Tegnap útjára indítottam egyik PV-csatornámon azt az illatjelet, ami megkerüli az összes földrészt, és eközben összegyűjti mindazokat az információkat, amelyek választ adnak az illatjelbe kódolt kérdésekre. Ez a kódolt kérdés csak azokhoz a nyitott PV-csatornájú és általam ismert személyekhez juthat el, akiknek illatkódja már rendelkezésemre áll. Első kér-

désem arra keresi a választ, hogy mikorra várható az ember gondolati úton való táplálékbevitelének megoldása? Tudomásom szerint ezt a kérdést én teszem fel elsőként ebben a században. Amikor az olvasó ezekhez a sorokhoz ér, még nem született megoldás, ezért tehát kérem, nyissa kis a PV-rendszerét, hogy válaszát érzékelni tudja a kutatói gárda.

AZ „ŰRUGRÓ” ŰRHAJÓ

Az űrrakétákat és űrrepülőket ma óriási rakéták hatalmas energiájának segítségével juttatja az ember a magasba. A XX. század végén ennek a technikának valójában meg vannak számlálva a napjai. Mondhatom ezt azért, mert a PV-kommunikációs feltalálói együttműködés egészen új utakat ígér a világűrbe. Érthetjük akár szó szerint is, ugyanis az űrszippan-tásos módszer egy olyan űrországutat képes létrehozni, amin földi értelemben véve, a személyautókhoz hasonlóan közlekedhetnek az űrhajók. A szükséges energiaszükséglet sem lesz jelentősebb a gépkocsik igényeinél.

A világűrben uralkodó áramlásokat lehet ennek szolgálatába állítani. Ahogy bizonyos sebességnél a PV-jelek útjában csökkennek le a terjedési akadályok, úgy a rakéták előtt is megvalósítható egy nagyon nagy sebességű áramlat segítségével a szabad út. Az áramlatnak minimálisan 10 000 km/sec sebességűnek kell lennie.

A második évezred utolsó évére tervezik elindítani ezen az úton azt az űrjárművet, amivel megkísérlik az első űgynevezett „űrigrást”. Amikor a jármű elhagyja a Naprendszeret, akkor a személyzet két lehetőség közül választhat a további út tekintetében. Az egyik esetén egy folyamatosan és nagy sebességgel gyorsuló „űrsztrádára” kerül. Ez egy egyszerű és kényelmes utazást biztosít, nem várható semmiféle veszély a gyorsulás során. Az emberre korábban nagy terhelést jelentő gyorsulási tényezőt sikerült semlegesíteni, ennek eredményeként nincs nagyobb igénybevétel a földi autózásnál. A másik lehetőség némi veszélyt hordoz magában, viszont ez a kockázat óriási előnnyel is kecsegtet. Amennyiben ezt választják, akkor egy hirtelen visszairányzással a Föld felé, elérhetik azt, hogy a sztráda a földi légkörig vezeti vissza őket. Az irányváltáskor már olyan lökésszerű terhelés éri az űrhajót és az utasokat is, aminek nem ismerjük, csak sejtjük a mértékét. Ha túljutottak ezen a műveleten, akkor a visszaúton ugyanúgy gyorsulnak, mintha az első lehetőséget választották volna kifelé a Naprendszerből. Ezzel a gyorsulással azt érhetik el, hogy a Föld légkörét

egy hatalmas és igen rugalmas ugrófelületnek tekinthetik odaérkezésük pillanatában. Ebben az esetben viszont már nincs lehetőségük visszatérni a Földre, csakis a Naprendszeren kívülre. A földi légkör úgy fogja őket „kilőni” egy másik galaktikára, mint a kifeszített íj a nyílveesszőt. Itt nincs veszélyben már sem az ember, sem az űrhajó. Azt viszont nem tudjuk pontosan meghatározni, hogy melyik galaktikára fognak „átugrani”. Az ugrás ideje alatt még a pszichovíziós csatornák sem fognak működni és semmilyen rádiófrekvenciával sem lehet majd követni az űrhajót. Az ugrás befejezését követő második másodpercben viszont helyreállnak a PV-kommunikációs összeköttetések. A visszaút kérdése még megoldatlan. Hogyan, mennyi idő alatt? Egyáltalán lehetséges-e?

DIKTATÚRÁK VÉGNAPJAI

Szeretném végre elkezdni a 19. momentum megírását. Valami viszont állandóan azt súgja a belsőmnnek ma este, hogy „Egyél kekszet!”. Bekapom az első pár falatot és hozzákezek, ilyen egyszerű az egész. Gondolom én. Mégis, amikor befűzöm a papírt, az a valami vagy valaki újra megszólít: „Eleget ettél?” A kérdés felcsigázza érzékszerveimet és máris összefut a nyál a számban. Veszek még a hatalmas zacskóból. Tényleg nagyon ízlik, de valójában ezt akarom, vagy csak nincs igazán kedvem ma dolgozni? Mi ez? Akaratviadal? Máskor is, más témában is tapasztaltam már hasonló viaskodást itt belül.

Mit érezhetett Apám úgy öt évtizeddel korábban, amikor egy pillanat alatt eltávolították az állami cég vezető beosztásából csak azért, mert „nem a megfelelő oldalon állt”. Hiába volt feddhetetlen és szakmailag kiváló. Ez nem mérvadó a diktatúra szempontjából nézve. Nyomorogtunk. A dikta-

túrát ez egyáltalán nem érdekelte.

Azt mondják, hogy a kleptománia úrinők tulajdonsága. Ha elmúlik az eltulajdonítási kényszer és rádöbbenek, mit tettek, vissza is szolgáltatják a „kincset”. A diktatúra viszont nem ad vissza semmit se, nem ismeri be tetteit és nem kér bocsánatot.

Az emberi agynak van egy olyan területe, amely felelős a diktatórikus hajlamunkért. Ez a terület a PV-technikával, mintegy szembesítve a személyt önmagával, feltárható és az önbesugárzás ismert módszerével „gyógyítható” is. Ez a módszer már lényegesen kevesebb veszélyt hordoz magában, mint az agresszivitás megszüntetésének hasonló módja. Az agresszivitás teljes megszüntetésével – a tudósok véleménye szerint – elveszti az ember a „sava-borsát”. A PV-kutatók néhány hete felkérték a természetgyógyászok energiasugárzási szövetségét, hogy legkiválóbb orvostermészetgyógyászaikkal legyenek a segítségükre. Az ő sugárzásuk, ez a különleges energianyáláb tűnik a legalkamasabb PV-információ továbbítónak. Ez a lehetőség azzal az előnnyel is kecsegtet, hogy a természetgyógyászokkal szemben megnyilvánuló bizalmatlanságot nagymérték-

ben fogja csökkenteni, talán meg is szűnethi.

Bírák, ügyészek, ügyvédek, esküdtek tapasztalhatják rendszeresen munkájuk során, hogy a vádlottak beismerő vallomása csak az esetek igen kis hányadában jelent valóságos megbánást. Mindössze a büntetés enyhítése vagy elkerülése a céljuk. Ez a tény nagyon meghatározhatja további életük cselekedeteit és újabb bűncselekmények elkövetéséhez vezethet. Akinek sikerül a tényleges megbánás a beismerést követően, az felszabadult emberré válik általa, és elősegíti a majdani könnyű beilleszkedést a civil életbe. Lényegesen lecsökken bennük a törvényellenes magatartás addig tapasztalt kényszere. A legjelentősebb pszichiátriai kutatóintézetek publikációi is ezt támasztják alá. Nem jutottak viszont olyan „agyközelbe”, hogy a két magatartás közötti eltérés okát, okait meg tudják állapítani. Ezért a Nobel-díj bizottság – történetében először – egy Nobel-célt tűzött ki a terület kutatóinak, maximum kétéves határidőt adva nekik.

A HAZUGSÁG JELZÉSÉNEK TÉVEDHETETLEN MÓDSZERE

A gyerekek fantáziája kimeríthetetlen, különösen akkor, ha szüleiket, tanáraikat bosszanthatják. A kicsik még szinte tudattalanul teszik, a nagyobbak viszont már esetenként meg is tervezik az „eseményt”.

Az általános iskola felső tagozatában a fizikát nő tanította az én osztályomnak. A tanárnő képtelennek bizonyult olyan hatással lenni ránk, hogy figyeljünk rá, netalán meg is hallgassuk előadásait. Amikor bejött, észre se vettük. Mindenki ugrált vagy ordította tovább. Nem *zavart* minket az ő jelenléte.

A matematikát, orosz és később a fizikát roppant szigorú tanárok próbálták fejünkbe önteni. Jól és érdekesen tanítottak. Szerettük őket. Nehezen adták a jeles osztályzatot, de aki ebből az iskolából jutott középiskolába, mind megállta a helyét. Az éneket „Tojás” tanárnő tanította. Úgy járkált, mintha tojásokon lépdelne. Engem is be akart venni az énekkarba, de eh-

hez semmi kedvem sem volt. A felvételi meghallgatáson olyan hamisan énekeltem, hogy a többieknek borsódzott a háta a produkciótól. Másnap közölte velem „Tojás”, fel vagyok véve, és hozzátette: „Aki évek óta hegedül, az ne akarja elhitetni velem, hogy nincs hallása!” Le voltam taglózva. Ping-pongozás helyett mehettem az énekkarba.

„Tojás” tanárnőnek kitűnő volt a hazugságvizsgálója. Szakértelme poligrammi tulajdonságokkal párosult. Mennyi, de mennyi szenvedést okoznak a hazug emberek maguknak és másoknak is. Megmenekülhetnénk a hazugság okozta káros hatásoktól, ha felismernénk mi, balgák is a becsapás momentumait ezeknek a „jó-akaróknak” a viselkedésében. A hazugságvizsgáló szerkezetet sokszor alkalmazták már sikerrel, de nem lehetünk valójában biztosak benne. Ha sikerül a PV-kommunikációs eljárást erre a területre is „becsempészni”, akkor befellegzett a csalóknak és hazugoknak. Az eddig lefolytatott kísérletek szerint megvan a lehetősége a hang- és képfelvételek eredményes megvizsgálásának. Azt ígérik a tudósok, hogy a felvételekben rejlő úgynevezett eltitkoláskényszer-effektusok

tartalmazzák azokat a sugárkódokat, amelyek egyértelműen jelzik a konkrét hazugságot. Ezek a kódolt információk megtalálhatók minden korábbi felvételen is, csak eddig nem tudtunk róluk, akárcsak régen az atomokról.

Minden sugárkódon „ül” egy moduláció, ami jelzi a hazugság minőségét. Tudomást szerezhethetünk tehát arról, kemény vagy kegyes hazugságot hallunk-e, netalán elhallgatás csak az illető szándéka.

A világ kép- és hangarchívumai egy csapásra konkrét bizonyítékokat szolgáltathatnak fel nem tárt, illetve megoldatlan bűnügyekben. Ezek az adatok felbecsülhetetlen értékűekké magasodnak a PV-technika által. Számítani lehet az érdekeltek megsemmisítését célzó tevékenységére. A kidolgozott terv lehetőséget teremt ezeknek az információknak egy galaktikaközi PV-nyalábra való felvitelére. Amit sikerül átmenteni erre a PV-nyalábra, az már többé nem semmisíthető meg és nem is kódolható át.

Általános iskolás koromban divat volt a golyózás. A legkülönbözőbb golyókkal zajlott a játék. Ki üveggolyóval, ki meg agyaggolyóval szállt be akár a „csitt-arasz”, akár a „lyukra”

játékba. Ekkor adódott a nagy lehetőség. A Dunáról agyagot hoztam és elkezdtem gyártani a vízfestékekkel, majd olajfestékekkel színezett golyókat. A konyhában abban a fatüzeléses tűzhelyen készültek, amelyiken Anyám főzött, és amelyiknek sütőjében készítette csodálatos süteményeit. Ezeket a – később *Nagymami ízeinek* nevezett – ízeket az unokák se felejtik el. Rengeteg zsebpénzem származott a golyók gyártásából. Különösen akkor, ha egy dobással 15–20 golyót is elnyertem a többiektől. Vissza akarta mindenki vásárolni a sajátját. Aki csalt vagy hazudott, többé nem játszhatott velünk és jó, ha meg nem verték a többiek.

„EGY LÉPÉSEL MINDIG A TÖBBIEK ELŐTT!”

„EGY LÉPÉSEL MINDIG A TÖBBIEK ELŐTT!” – Ezt vallottuk mi, ifjú konstruktőrök, akik mikrohullámú rádiórelé-rendszereket terveztünk Magyarországon. Ha áttekintjük a telekommunikáció történetét, arról győződhetünk meg, hogy a magyarok sok találmánnyal gazdagították az emberiséget. Ide sorolható a telefon, a televízió és a számítógép. A gépkocsizás és a repülés területén is büszkélkedhetünk úttörőkkel. Megalapozott volt Enrico Fermi megállapítása tehát a magyarokról, hogy ők a köztünk élő úrlények.

A Nobel-díj a tudományos élet területén elért kimagasló teljesítmények elismerése ország-világ előtt. Az út, ami egy ilyen jelentős elismeréshez vezet, irigységgel és ellenzők hadával van „kikövezve”. A szakmai féltékenység is megghiúsította már nagyon sok kiváló gondolat megvalósítását. Ma is „hiénák” hada lesi, mit lehet elvenni a másiktól. Rosszabbak az utánzóknál,

mert konstruktivitásukat a rombolás szolgálatába állítják.

Az emberi elme orgazmussorozatokkal fűszerezett kielégülése az, amikor kutatásai csúcspontjára érven megtalálja azt, amit nem is keresett. Hosszú vajúrást követően világra jött újszülöttjét dédelgeti, babusgatja a kutató, a feltaláló. Az öröm pozitív kisugárzása aktiválja az együttműködő és segítőkész gyakorlati megvalósító típusú emberek PV-csatornái közül azokat, amelyek újdonságközeliek. A PV jelenlegi fejlettségi fokán azok lesznek képesek valóban segíteni, akik az öröm kisugárzásának időintervallumában nyitott PV-csatornával rendelkeztek. Ennek a területnek kutatási céljai között szerepel egy olyan funkció megvalósítása, amelynek alkalmazása lehetővé teszi az ilyen és ehhez hasonló pozitív kisugárzások esetén a zárt PV-csatornák kitérését az információ befogadására.

A XX. század végén ez a felfedezés, azaz a PSZICHOVÍZIÓ olyan jelentőségű, amilyen még nem volt emberi történetünkben. Hangsúlyoznunk kell a kutató-feltaláló nemzetiségét. Ő is *magyar*, mint oly sok kiváló elődje.

A kisfiú édesapja azt szeretne volna, ha fiából orvos lesz. Az élet viszont

műszaki sorsot szánt neki. A technikai újdonságok vonzásában teltek évei, de az apa kívánsága, valószínűleg tudtán kívül is, motiválta újat kereső elméjét. Az eredmény, életének ötvenedik éve környékén a pszichovízió. Az ő pozitív kisugárzásai egy újabb aktiválási folyamatot fognak elindítani. A folyamat magába gyűjti mindazokat a korábbi ötleteket, amelyeket valamilyen okból nem valósítottak meg. A PV-analízis segítségével kideríthető, hogy az adott időpontban van-e a korábbi megvalósítatlan találmánynak olyan momentuma, ami érdemessé teszi a megvalósításra. Felkarolhatókká válnak a korábban elgáncsolt ötletek. Kiemelhetők lesznek az ötletek azon részei, amelyek egy-egy ma megtorpant megvalósítást segíthetnek a csúcsra.

Mennyi tiltásban van része a gyerekeknek neveltetése során? Volt részem ebből következő büntetésben, ami bizonyos esetekben abban nyilvánult meg, hogy le kellett írnom öt-százszor cselekedetem helytelenségét. Marhaság. És mégis, én is alkalmaztam mint szülő. Miért? A szülők miért nem tudják pozitív nevelési eljárásait és módszereiket hatékonyan átörökíteni utódaikra?

A gyerek cselekvési energiáját, az olykor általunk helytelenített cselekvést pozitívrá kellene fordítanunk. A nagy erővel kapura rúgott, de mellé tartó labdának csak egy apró pöccintés szükséges és megszületik az óriási gól. Szeretett gyermekünk tevékenysége végtelen türelmet igényel tőlünk, szülőktől. Felbosszanthat minket és ilyenkor következhet be a szülő részéről a méregből való válasz. Kislányom egyik reggeli viselkedése bosszantott fel úgy, hogy méregből adtam egy pofont, életében az elsőt. Nemcsak szégyelltem magam később, de azonnal utána meg is ijedtem, hogy nem okoztam-e túl nagy fizikai és lelki fájdalmat neki, olyat, ami egész életében negatív élményként fog megjelenni. Szerencsére ő már nem esik az apja hibájába. Lehet, hogy mégis működnek valahol a mélyben segítő energiák?

Fel kellene használni azt a hihetetlenül sok információt, ami az utódok nevelésének történetében felhalmozódott bennünk. A matematikában, a fizikában és sok más tantárgyban példák sorozatait oldják meg a nebulók tanulmányaik során. Kísérleteznek és gyakorlati bemutatókon vehetnek részt. A legfontosabb tantárgyban, az

emberpalánta fejlesztésében még magunk után kullogunk. Ha nem szégyelljük majd önmagunk tetteit anynyira, hogy merhessünk közvetlenül szembesülni velük, akkor itt lesz a PV-technika bevetésének az ideje. Ez lesz az igazi kihívás. Itt fog kiderülni, nem értékeltük-e túl a PV jelentőségét, nem tévedtünk-e akkor, amikor azt gondoltuk, ez a technika mindenre alkalmas és végtelenül fejleszthető?

PV-TOURS ÉS A SZELLEMI FIZIKAI GYÖNYÖRÖK VILÁGA

A PV-Tours egy magyarországi központú utazási világrendszer. Felépítéséhez, illetve megszervezéséhez alig fél évre volt szüksége a PV-kommunikációt alkalmazó társaságnak. Az általuk kínált lehetőségek merőben eltérnek a szokásos utazási irodák ajánlataitól. A vidámság, a huncutkodás, a viccelődés, a vigalom a fő területük. Az érdeklődők olyan családokhoz, közösségekhez látogathatnak el bárhol a világon, ahol az előbb említett eseményeknek lehetnek részesei. Ha óhajtják, akkor maguk is bekapcsolódhatnak egy-egy vigalomba. Szellemi és fizikai gyönyörben lesz részük a PV-utazóknak.

Az iroda egyik szolgáltatása például a PV-időutazás. Ennek keretében lehetőségünk van felmenőink azon élményeibe bepillantani, amelyek akkor zajlottak, amikor mi még csak gondolatpeték voltunk. Lányomat és unokáimat befizettem egy olyan házi-bulira, ahol az én szüleim egyik bo-

londos összejövetelét láthatják majd rokonaikkal és barátaikkal. Akkor én még kisfiú voltam és a buli szolidabb részét a zongora alól figyelhettem. Láthattam rajztanáromat is a társaságban, aki kitűnően zongorázott, keresztapám hegedűjátékát kísérte. Jókedvű és vicces pali volt mindkettő. Jókedvük csúcsán keresztapám kiszaladt a családi ház előtt parkoló autóhoz, ami a nagybátyámé volt, és két ugrással már fent is termett a Plymouth tetején. Az öreg jó súlyos és kövér ember volt, mindenki megrémült, hogy beroppan alatta az autó teteje, de nem történt semmi baj. Folytatták az éneklést és a medvetáncoltatást.

Ajánlottam az ifjagnak egy másik eseményt, ami már az én történetem. Egyik rokonom nyaralójában jöttünk össze barátainkkal, fiúk és lányok. A házikó a Duna mellett állt, nyár volt, sokat fürödtünk. Átúsztunk a túlsó partra, ahol a kerthelyiségben élőzene szólt. Twist. A fergeteges táncot fürdőnadrágban jártuk végig. Utána irány a meredek és iszapos part, gyereünk iszapcsúszdát csinálni. Kitűnő pályát vájtunk az iszaposan meredek partba, és megkezdődött az örület. Aki éppen csúszott le ezen az igen

gyors pályán, azt a többiek iszapbom-
bákkal dobálták, a lányokat is. A já-
ték után ismét a táncparkett követke-
zett késő estig.

Azok az egyének vagy családok, akik
felajánlják történeteiket a PV-
Toursnak, kétféle módon tehetik ezt
meg. Az egyik változat az, amikor
csak magát a PV-ből előhívott ese-
ményt bocsátják az iroda rendelkezé-
sére. Az iroda korhű környezetbe
invertálja ezt az úgynevezett PV-
történetet, és a turisták ezen az élet-
hű eseményen vehetnek részt. A má-
sik változat még inkább valóság-hű.
Ekkor a még élő, az eredeti esemé-
nyek szereplőivel együtt élvezhetik a
vigalmat az utazók. Az utazási iroda
már 1998 végén megkezdte a vigalmi
események felkutatását és beszerzé-
sét. A munkanélkülieknek bankári
honoráriumot biztosítanak. Várható,
hogy ez az új gondolat különösen fel-
lendíti a turizmust az olyan vidéke-
ken és országokban, ahol tökehiány
akadályozza a turisták megjelenését.

A PV-Tourshoz érkező felajánlások
között olyanok is vannak, amelyek
bensőséges gondolatokat vetnek fel.
Például: „Találkozásom Selymes Má-
riával, avagy a szellemi és fizikai gyö-
nyör évei.” Igényes utazók részére fog-

ják elindítani azt a szolgáltatást, amely kifejezetten intellektuális igények kielégítését célozza meg.

PV-mélycsatorna: barátommal, Robbal beszélgetek, mert tanácsot kér tőlünk, mit tegyen a fejevadász cég legújabb ajánlatával? Rob bankár, kitűnő szakember, jövedelme is ennek megfelelő. Szeretne viszont előbbre lépni. Az ajánlat mind szakmailag, mind anyagilag kecsegtető. Átala is jelentősnek tartott kihívás a feladat. A szubjektív szempontok, a család és felesége szakmai útja is felelős döntést igényel. A kiadós beszélgetés végén mindketten elégedetten dőltünk hátra a kényelmes fotelokban, és Rob megjegyezte: „Te, öreg! Ilyen tanácsokkal többet kereshetnél itt, nálunk, a tengerentúlon, mint egy kiváló orvos.” Az én szakmám nagyon távol áll az övétől, és majdnem kétszer annyit éltem már, mint ő. Mi az a momentum, ami mégis arra inspirált, hogy a megfelelő gondolatokat tudjam ebben a beszélgetésben a felszínre hozni és átadni neki? Elfogadta a kihívást. A döntés az övé, csakis az övé volt. Hogyan lehetne egy ehhez hasonló esethez az elkövetkezőkben felhasználni a PV-technikát? A Magyar Alkotók Találmányainak és Álmainak

Valóra Váltó alapítványa (MATÁVV) 1999-től erre a témakörre specializálja tevékenységét.

A Földön uralkodó természeti erők nemcsak segítik az emberek életét, hanem óriási károkat is okoznak. Az a hatalmas energia, ami egy tornádóban vagy egy villámcsapásban összpontosul, régóta foglalkoztatja az emberiség alkotó fantáziáját. Sok-sok hasznosító eljárást sikerült megalkotnia már a régi korok emberének is. A XX. század végének embere már kozmikus magasságokba lépett.

A már ismert, a kozmikus szeleket hasznosító eljárás elvét sikeresen alkalmazni a földi légkörben is, ez foglalkoztatott néhány éve egy kutatót. Elképzelése szerint a Naprendszerből „visszahajlított pályán” közlekedő űrhajót be kell engedni a földi légkörbe úgy, hogy itt is legyen egy csillapításmentes légcsatorna, amelyben a megsemmisülés veszélye nélkül haladhat. Ezt a csatornát az adott időpontban uralkodó legnagyobb erejű szélviharba irányítják. A vihar szívó és nyomóerejét kihasználva olyan sebesség és gyorsulás érhető el, ami energiavesztés nélküli haladást biztosít az űrhajónak. Ezzel elérhető, hogy az űrhajó már a földi légkörben a fénysebesség

többszörösével haladjon. Amennyiben sikerül egy Naprendszeren kívüli szívsávba bevezetni az űrhajót, akkor az ember által még eddig nem ismert sebességgel haladhat tovább.

A kétezredik év eljöttével valami különleges energia árasztotta el a konstruktív egyéneket és csoportokat. Valószínűleg ennek köszönhető a hihetetlenül felszaporodott találmányi bejelentés. Egyre többen képesek megvalósítani a megvalósíthatatlant, elképzelni az elképzelhetetlent. A villám mintha tabu téma lenne még ma is. *Hány világvárost lehetne megvilágítani egy villámocskával?* – kérdezte Együgyű Benjámint a Jóistent. *Én az égbolt és az elmék megvilágításával vagyok elfoglalva, nem óhajtok a villámok elhanyagolható energiáival bíbelődni* – válaszolta az Isten. *Ezt ti is meg tudjátok oldani* – folytatta és bevilágította egy gömbvillámmal az egész égboltot.

Az Atlanti-óceán fölött repülve látam először felhők feletti magasságból az isteni művet. Gyönyörködésemet egy-egy léggödör zavarta meg az éjszakában. A göröngyös úton úgy ugrottak ki a tömések a fogaimból, mintha mágnes rántotta volna ki valamennyit. Ezeket az emlékeimet

most a nyitott PV-csatornámon idézem fel, és a visszajelzések arra utalnak, hogy valami készülődik egyesek fejében a villámok hasznosítására. Ha ennek az írásnak a publikálása előtt születik valami érdemi a megoldások országútján, beszámolok róla az olvasóknak.

A mélytengeri kutatók már évszázadok óta ontják jelzéseiket a víznyomás energiájának kiaknázása érdekében. Az úgynevezett visszahajlított rőppályájú űrhajókat másodszor is vissza lehet „hajlítani” a földi légkörbe. Ekkor már olyan energiával rendelkeznek, amely elégséges a legmélyebb óceánon való – „vaj a késben” – áthatolásra. Ez az áthatolás azzal a különlegességgel kecsegtet, hogy eddig elképzelhetetlen földi mélységbe hatoljon az erre a célra speciálisan kialakított űrhajó. Az űrhajó által ütött csatornán a mélytengeri és földméli energiák találkozása fogja megadni azt az energiatöbbletet az űrhajónak, aminek segítségével átfúródhat az összes földi rétegen. Nyitva marad az a kérdés, lehetséges-e az így keletkezett „alagútból” kiáramló vízienergia emberi szolgálatba állítása?

KOZMIKUS „MATEMATIKA”

A távközlés, illetve az elektronikus információ-továbbítás területén több magyar nevet találhatunk, ha betekintünk a fejlődés történetébe: telefonhírmondó, telefonközpont (Puskás Tivadar), katódsugárcső (Tihanyi Kálmán), televíziós mozgókép-közvetítés (Mihály Dénes), számítógép (Neumann János, Kemény János), pszichovízió (PV).

A nevek a tudományos szentségek világába kalauzolják az embert. Ebbe az együttesbe méltán illik – és ez nem szentségtörés – a PV.

Távközlés-e a meditálás? – kérdezi egy balga lélek Aritmiából, a Föld túlsó féltekéről. A kérdés már régebben is megválaszolható volt. A mai információdús világban, ismerve a PV szinte korlátlan lehetőségeit, a guruk széles körben terjedő tanításait, egyértelmű igennel válaszolhatunk. A meditáló emberek olyan energiával rendelkeznek, amit a kívülállók nehezen értenek meg és még nehezebben

fogadnak el. Nem látjuk és nem halljuk a rádióhullámokat terjedésükben, de már elfogadjuk, elhisszük és alkalmazzuk. A relaxáció és a meditálás idején is olyan hullámterjedés valósul meg, amit még nem látunk és hallunk emberi érzékelő szerveinkkel, de még a mesterségesekkel se.

Hová tűnt a Göncölszekér? – kérdezhették a régi idők emberei. Miért nem tojik a Fiastyúk és vajon leközmálhat-e a Tejút is? – kérdezte a minap egyik unokám kis barátnője az oviban. Tudjuk és tapasztaljuk, hogy sok-sok kérdésünk ma még megválaszolhatatlan, de fejlődésünk ütemének gyorsulása meghozza a válaszolás lehetőségét.

Lehet-e a villámcsapással atomreaktorokat működtetni? Még nem! Az agykontroll, a meditáció, az energiasugárzás és pszichovízió együttes erejével már ilyen horderejű problémák megoldásának is megvan a reális esélye. Már kidolgozás alatt van a visszatérő galaktikus űrrakéták energiáinak felhasználásával működtethető elosztó rendszer. Az energiát ezek az űrhajók a földközeli űrbázisoknak fogják átadni. Ezek az űrbázisok óriási energiák tárolására is fel lesznek készítve. A belőlük irányítottan kisu-

gárázásra kerülő energianyalábokkal fogják a földi légkör kisüléseit, például a villámokat – mintegy letranszformálva – szétosztani. Így már nem okoznak kárt ezekben az erőművekben, hanem hasznot lesznek képesek kovácsolni az eddig pusztító erejű villámokból.

Vannak-e űrbázisok? – kérdezhetné jogosan bárki a XX. század végén, amikor az ember már nagy lépésekkel halad a világűri „sivatagban”. Mi terem ezekben az oázisokban, ha vannak, és az ezekhez vezető űrsztrádákön van-e űrszínház, ahol fantasztikus előadásokat láthat az utazó az űr sok milliárd évnyi történetéből? Tudnia kell az olvasónak, hogy amikor ez az ismertető a kezébe kerül, akkor már úton lesz az első, épülő űrsztrádán az a visszahajlított röppályával indított űrhajó, aminek utasai ezekre a kérdésekre is választ adhatnak. Az űrhajót a PV feltalálói csoportja nevezte el. A neve: „MATELATIKA”.

Az a társaság, amelyik felkért a pszichovízió ismertetésére és megbízott a kapcsolódó találmányok szakszerű bemutatásával, tisztában volt a szakmai múltamból fakadó hozzáértésemmel és objektivitásommal. Tudták, hogy televíziót építettem 1958-

ban, magnetofont 1959-ben, elektronikus tévéjátékot 1975-ben és egy különleges mágneses egységet az első magyar űrtávközlési állomás földi egységéhez. Mindezek dacára különleges szerencsémnek tudhatom a felkérést. Közérthetőségre kellett törekednem, de elkerülhetetlen bizonyos szakkifejezések alkalmazása, különösen egy-egy teljesen új és semmi eddighez nem hasonlítható találmány bemutatásakor.

Száguld az emberi képzelet és a kíváncsiság hajtotta megvalósítási vágy mindig újabb gyümölcscsel ajándékozza meg az embert. Mégis, mennyi koldussal találkozhatunk mindennapjainkban. A szelíd koldusok minden segítséget és még tiszteletet is érdemelnek. De egyre növekszik az agresszív és hazug koldusok tábora. Ők azok, akik még azt sem érdemlik meg, hogy koldusok lehessenek. Végtelenül lehangoló a szellemi koldusok látványa. Az agresszív szellemi koldusok veszélyesek. Képes lesz-e az ember megszüntetni az éhezést és nyomort minden általa lakott tájon? Nincs szörnyűbb látvány az éhező, kolduló, nyomorgó gyermekek látványánál. Szolgálhat-e olyan meglepetéssel a tudomány fejlődése, aminek eredménye a

világűrből táplálható emberiség lesz? Újra és újra a Föld, a földi élet elpusztulásával fenyegeti magát az emberiség. Lehetséges, hogy a valamikor majd széthulló Föld egyes „hajótörött” darabjai juttatják a „túlélőket” különleges „űrparadicsomba”?

ÖSZTÖN, STRESSZ ÉS A LÓVÁ TETT OROSZLÁN

Azt mondják, hogy a viccmesélés a társalgás csődje. Lehet. Vannak viszont olyan emberek, akik mindig akkor tudnak előállni az apropó-viccel, amikor éppen megrekedt egy tárgyalás, netalán a vita elmérgesedését előzik meg egy aktuális vicc bedobásával. Ők azok, akik a leggyengébb viccet is úgy tudják előadni, mintha az lenne a világ legjobbja. Természetesen mindenki dől a röhögéstől, és a megrekedt esemény pozitív eredménnyel folytatódik.

Ezek az emberek is mágusok. Az emberi kapcsolatteremtés varázslói. Mit tud az egyik ember és mit nem tud a másik, ha szót kell értenie egy idegennel, esetleg egy magas beosztású hivatalnokkal vagy üzletemberrel? Mennyi frusztrációs élmény halmozódik fel az egyénekben nap mint nap akkor, amikor valamilyen elutasításban van részük? Mennyire nem érdekli az éppen elutasító személyt az a másik ember, a másik szempontját

többször meg sem hallgatja, figyelembe se veszi, csakis saját önös érdekeit tekinti döntő érvek. „Nem tudja még, hogy miről van szó, de legalább ellenzi.” Így lehetne jellemezni azokat, akiknek „nem jutott empátiás készség a nagy égi osztogatáskor”.

Tele van a világ pöffeszkedő, apró kis zsarnokokkal. Nem tudják, mennyire rombolják valójában saját maguk pszichéjét is negatív viselkedéssel. Csak törtetnek, taposnak, esetleg „rombolva építenek” olykor. Ritkán vagy soha nem látni arcukon egy mosolyt, szigort annál inkább. Esetleges mosolyuktól megborzad a tisztességes ember. Adakoznak a mások tulajdonából, a jótevő szerepében tetszelegnek. Környezetük egy pillanatra sem lehet biztonságban, bármikor képesek beosztottaikat akár erkölcsi mocsárba is kényszeríteni. Ismerik-e a szeretet érzését? Tudnak-e érdek nélkül nyújtani valamit másoknak? Eljutott-e hozzájuk az a felismerés, miszerint másokkal együtt többre juthatunk, neki is több jut az együttesen elért nagyobb eredményből – és az elismerés is gazdagítani fogja?

Az emberi lélek vizsgálói és kutatói bizonyára a végtelenségig tudnák so-

rolni az okokat és példákat, ha ilyen és ehhez hasonló kérdésekkel ostromolnánk őket. Van-e kiút, megoldás és gyógyír? Önök most bizonyára azonnal a pszichovízióra gondolnának, mert amit eddig megtudhattak erről a módszerről és technikáról, feljogosítja önöket erre az asszociációra.

Az emberben működik egy másik negatív fuvallat, ez pedig a kirekesztés. Kirekesztjük a más nyelven beszélőt, a más bőrszínűt, a más vallásút, a máshol lakót, a más véleményűt, a kicsit, az elesettet, a beteget, a gazdagot, a butát, az okosat, a részegest, a húsevőt és a vegetáriánust. A lehetőség a sor folytatására végtelen. Aki ma valakit kirekeszt, lehet, hogy holnap majd őt is kirekesztik, de addig, amíg át nem éli ezt a negatív élményt, nem veszi komolyan mások sérelmeit. A világ naponta ontja hírcsatornáin az ebből fakadó tragédiákat. Mert, aki kirekeszt, az – különösen tömegben – ölni is képessé válhat. Miért zavarja a sportrajongókat, ha a mellettük drukkoló mást biztat, mint ők? Miért akarja a betonba taposni az ellendrukkert? A sportot szereti-e vagy az izgalmat? Mindkettőt?

Megint arra gondolhatna ön, vessük be a pszichovíziót. Igen. Alkalmazzuk

minden olyan esetben, amikor az emberi tragédiák megelőzhetők lehetnek a PV-technikával?

Állítsátok meg a világot! – Szeretném beleordítani a fülekbe, a sok süket fülbe, a sok vak szembe, a sok érzéketlen lélekbe.

A fák gyümölcse táplálja az embert, az erdők csendje és hangjai megnyugtatók és gyönyörködtetnek az embert, a kastélyok nyugalma és pompája felüdíti az embert, a béke felszabadítja az ember összes pozitív energiáját.

Mennyi jóval és milyen sok rosszal van tele egy újszülött? Mi vezérli tovább az egyik vagy a másik útra?

Egyik PV-csatornám ír, a másikon újabb gondolatok futnak utolérhetetlenül, a harmadikon gyerekkori élményeim tűnnek fel, a negyediken a lélek kutatói beszélnek hozzám, magyarak és mások.

Én egy érdeklődő, kíváncsi és az újat kereső ember vagyok. Mennyi mindent nem ismerek, nem tudok, amit mások már tudnak és ismernek? Néhány ezekből: milyen impulzus indítja el az emberi életet, miért él az ember és hová tart, léteznek-e más dimenziók, mint a földiek, milyen momentum indítja el a festő ecsetjét, mitől múzsa a múzsa az egyik költőnek

és nem az a másiknak, hol lakozik az emberi lélek, és egyáltalán mi is az? Ismét arra gondolhatnának, hogy hívjuk segítségül a pszichovíziót, de ez is csak egy emberi találmány, aminek még emberi korlátai vannak, ha sokkal tágasabb is az a tér, amiben mozoghatunk általa, mint eddig bármikor.

Mi határozza meg sorsunkat? Segítségünkre vannak a jósök, a szakemberek és a kóklerek, s a XX. század óta a „sorsanalízis”. Íme, itt is a magyar elme bizonyít. Ösztönvilágunkban keres eligazodási pontokat az „ösztöndiagnosztikai teszt”. Régen is, de a mai világban fokozott stresszben él az ember, de ezt az állapotot ma sokkal inkább maga teremti magának, mint a régi időkben, amikor a töle független körülmények súlya volt a meghatározó. Ismét előtérbe kerül egy magyar elme. Ezen a tudományos kutatási területen valószínűleg korábban is érvényesülhetett a PV-elv. Ha ugyanis a mára kidolgozott és tökéletesített PV-t közelebbről is megvizsgáljuk, határozott utalásokat találhatunk a két kiváló kutató által perifériakusan említett lehetséges megoldási momentumokra.

A megbízás elfogadásakor, akkor,

amikor elvállaltam a pszichovíziónak, mint egy különlegesen új bioműszaki találmánynak az ismertetését, álomban sem gondoltam egy ilyen nagy jelentőségű elvre és annak gyakorlati megvalósíthatóságára. Meglepetésem, csodálkozásom is pontról pontra fokozódott, amint az újabb és újabb funkciókkal, megoldási lehetőségekkel találkoztam.

Megyek a sivatagban egyedül. Egyszer csak előttem áll egy oroszlán ug-rásra készen. Mit tehettem? Türelemnem vártam és vártam. A türelem rózsát terem, s ha rózsza van, akkor bokornak is lennie kell. Elbújtam tehát a rózsabokor mögé. Ezzel „lóvá tettem” az oroszlánt, felpattantam a hátára és elvágattam.

A SZELLEMI NAPVILÁGA RAGYOG

A Pszichovízió megjelenése óta számos telekommunikációs találmány látott napvilágot szerte a világon, de jelentőségében egyik sem közelítette meg a PV alapelvéből fakadó szellemi teljesítményt és az általa feltárt újdonságok tekintetében fényévekkel halad a többiek előtt. Ma távlatokat nyit előttünk olyan ismeretlen területeken is, amelyeket csak a felfedezést követő években tárhatott fel az ember a PV-nek köszönhetően.

Maga a gondolat, majd ezt követően a gyakorlati megvalósítás úgy jöhetett létre, hogy a magyarországi és a külföldön élő magyar származású konstruktív elmék energiáit sikerült jól összegyűjtenie a feltalálónak, illetve csoportjának a még előktől és a már nem előktől is.

Magyarország területe a maga mintegy 93 ezer négyzetkilométerével egy kis pont a térképen. Szellemi ereje viszont, különösen a konstruktivitás tekintetében sokszorosa gazdasági

erejének. A mindig újat keresés szellemi energiáját soha nem tudták korlátok közé szorítani, elfojtani vagy diktatórikusan megcsonkítani. Ez a nép nem a megalkuvók és térdhajlító táborába tartozik. Az idegen nyelvi környezetben is képes volt megmaradni és fizikai segítséget nyújtani más népek védelméhez az agresszorokkal szemben.

A feltalálók és Nobel-díjasok az élet legkülönbözőbb területein alkottak maradandót az emberiség számára. Költőink és íróink nagysága is bizonyára jobban világíthatna, ha nyelvünk nehézségei és egyedi volta nem tornyosulna akadályként ezen az úton. A vérünkben pezsgő szabadság utáni vágy megakadályozza, hogy bármikor is szolganéppé lehessünk. Ugyanez a vágy teszi lehetővé a felemelkedést azokba a szellemi magasságokba, amit néhány név felvillantása mindenki számára, a ma emberének világosan bizonyít.

Akinek már van pszichovíziója, annak lehetősége van minden személyről részletes és eddig nem publikált információk megszerzésére. PV-technikával a saját csatornáján. Most néhány feltaláló és Nobel-díjas magyarra emlékezünk egy rövid ismertetővel.

***Magyarok, akiknek szelleme
bevilágítja az égboltot***

- BAY Zoltán* – radarhullámok
visszaverődése a Holdról, 1946
BÁNKI Donát – benzinmotor, 1888
BLÁTHY Ottó – transzformátor, 1885
BRÓDY Imre – kriptonégő, 1890
CSONKA János – karburátor, 1882
DÉRY Miksa – repulziós motor (lift),
1904
EGELY György – vitalitásmérő,
1994
EÖTVÖS Loránd – torziós inga,
1891
FONÓ Albert – sugárhajtásos
légi torpedó, 1915
– sugárhajtómű a hangsebességnél
gyorsabb repülőhöz, 1928
IRINYI János – a foszforos gyufa
feltalálója, 1836
JEDLIK Ányos – dinamóelv, 1856
KÁRMÁN Tódor – forgószárnyas
repülő (PKZ-helikopter)
– ballisztikus rakéta
MIHÁLY Dénes – „Telehor”
állókép-közvetítés távolba, 1919
– televíziós mozgókép-közvetítés,
1928
NEUMANN János – számítógép,
1940-től

PUSKÁS Tivadar – telefonközpont,
 1879
 – telefonhírmondó (a rádió elődje),
 1882
RICHTER Gedeon – Kalmopyrin,
 1912
 – digitális
SZILÁRD Leó – hűtőszekrény
 forgórész nélkül, 1929
 – urán maghasadása, 1938
 – atomreaktor, 1955
TIHANYI Kálmán – a képcső elve
 (katódsugárcső), 1928
WINKLER Lajos – vízben oldódó
 oxigén jodometriás
 meghatározása elv
 és gyakorlat, 1888
ZIPPERNOWSKY Károly – váltakozó
 áramú elosztórendszer, 1887
BÍRÓ László József – golyóstoll
 – automata sebességváltó
 (120 szabadalom)
KÖRÖSI CSOMA Sándor
 – tibeti szótár
SEMMELOWEIS Ignác – gyermekági
 láz, az „anyák megmentője”
KEMÉNY János György
 – matematikus BASIC-elv
BOLYAI János és Farkas
 – matematikusok
TELLER Ede – atomfizikus;
 a nem euklideszi elv kidolgozója

NOBEL-díjjal is elismert tudósok

LÉNÁRD Fülöp – 1905 fizikai

BÁRÁNY Róbert – 1914 orvosi

ZSIGMOND Richárd – 1925 kémiai

POLÁNYI János – 1986 kémiai

GÁBOR Dénes – 1971 „Holográf”,
fizikai

WIGNER Jenő – 1963 fizikai

BÉKÉSY György – 1961 orvosi

HEVESY György – 1943/44 kémiai

SZENT-GYÖRGYI Albert – 1937
orvosi; C-vitamin

WIESEL Elie – 1986 béke

OLÁH György – 1994 kémiai

HARSÁNYI János C. – 1994
közgazdasági

A lélek búvárai

SELYE János – a stressz

SZONDI Lipót – sorsanalízis

A művészet területét a későbbiekben
programozzuk be a PV-világhálózatba.

UTÓSZÓ HELYETT

A Pszichovízióról eltérően vélekedtek eddig a megkérdezettek és a kísérleti alanyok is. Sokan gondolják azt, hogy ez az egész csak egy kitaláció és semmit se valósítottak meg a leírtakból.

Meg kell nyugtatnunk az érdeklődőket, hogy a PSZICHOVÍZIÓ egy valószínűségi találmány, a feltaláló élő magyar személy, és teljes oltalmat élvez mindennemű illetéktelen művelettel szemben. Védett tehát maga az elnevezés, a működési rendszer, az egyes funkciók külön-külön is, továbbá mindazok a momentumok, amelyek a pszichovízió alkalmazásakor eddig felmerültek mint megvalósítható gondolatok. Védett – eltérően az eddigi szokásjogtól – a továbbfejlesztés során megvalósítható minden lehetőség már most, tehát egy elővédelmi jogrendszer is elfogadásra került a PV bejelentésekor.

A pszichovízió elnevezésnek bármilyen kombinációban való használatára védelmet kapott a feltaláló. A PV

azt is lehetővé teszi, hogy a világhálózat tökéletes biztonságot nyújtson minden feltalálónak és azoknak is, akik a szerzői jog hatálya alá tartoznak. Valószínűsíthető ennek következtében, hogy az eddigi hamisítási dömping le fog csökkenni, és rövid időn belül teljesen meg is szűnik. Egy-egy produktumon a vásárlónak közvetlen lehetősége nyílik majd a valódiság megállapítására. Ez azzal a pozitív hatással jár, hogy az eddigi hamisítók energiájukat újdonságok megvalósítására fogják összpontosítani.

UTÓSZÓ

AZ UTÓSZÓHOZ

A pszichovízió ismertetőjében megjelent elnevezések és funkciók, amelyek jogi oltalom alatt állnak.

1. Pszichovízió = PV
2. Világszabadalmi Hivatal = VSH
3. Szuperponálódott felfedezés = SF
4. Az értelem szublimációja = ÉS
5. Világalapítvány = VIA
6. Agyból nyert egység = ANYE
7. Cirkulációképességi állapot az agyban = CIKÁ
8. A világegyetem tágulásánál is nagyobb gyorsulás = VITÁNG
9. Szent-Albert György-i alapítvány = SZEAGA
10. Agresszivitást megszüntető funkció = AGMES
11. Rádiótelefonos világtolmácsolási funkció = RÁVIT
12. Fotonrendszerre szuperponált pszichovízió = FS – PV
13. Pillanatnyi múlt = PIMU
14. Örökölt múlt = ÖMU

15. Gondolatrögzítési funkció
= GORÖF
16. Örökölt múlt rögzítési funkció
= ÖMURF
17. Rögzíthető jövőkép = RÖKÉ
18. Metakommunikációt rögzítő
funkció = MERÖFU
19. Metakommunikációs
tolmácsolás = METO
20. Pillanatterjedés = PITE
21. Spermainformáció = SIN
22. Régészeti feltárások bioelemek
és spermafeltok segítségével =
RÉBIS
23. Telepatikus
rádiótelefon-rendszer = TERÁ
24. Újdonságjelző feltalálói
impulzus = TI
25. TAMITABININ = új gyógyszer
26. Agresszív egyéneket kirekesztő,
saját agyhullámos funkció = VÉFU
27. Negatívernyő-hatás = NEHA
28. Állandóan gyorsuló terjedés
= ÁGT
29. Pszichoérzékelő = PÉR
30. Negatívenergia-nyaláb = NEN
31. Többcsatornás egyidejű
rögzítési üzemmód = TERÜ
32. PV szagátviteli funkció = PV-SÁ
33. PV hőátviteli funkció = PV-HÁ
34. Gondolati spermaátvitel = GOSP
35. Szem-sperma kapcsolat = SESK

36. Gondolati úton való
megtermékenyülés = GÚME
37. Problémafürkésző funkció
= PFÜ
38. NB-impulzus = Nobel-díjas
gondolatot jelző impulzus
39. PV vezérelt és
energiasugárzással működő
gépkocsi = PV-E-autó
40. PV-csatornás
napenergia-közvetítés = PV-NEK
41. Összegzett földi ösztön által
vezérelt autó = ÖFÖV-autó
42. PV-kommunikatív operáció
= PV-OP
43. Gondolati úton való
táplálékbevitel
az emberi szervezetbe = GÚT
44. Űrszipantás = ŰS
45. Űrországút = ŰROR
46. Űrugrás = ŰRU
47. Űrsztráda = ŰSZ
48. Akaratviadal = AVI
49. Diktatórikus hajlamot
csökkentő PV-funkció = DIHAC
50. Nobel-cél = NC
51. Eltitkoláskényszer-effektus
= EKE
52. Sugárkód = hazugságot jelző
= SHK
53. PV-szindróma = PV-SI

54. Földátfúrás visszahajlított pályájú űrhajóval = FÖVIPŰ
55. A villámcsapás energiájával működtetett erőmű = VIER
56. Űroázis = ŰO
57. Űrsivatag = ŰS
58. Űrszínház = ŰSI
59. „MATELATIKA” = az űrhajó neve
60. Űrparadicsom = ŰP
61. Ugrásidő-naptár=UIN
62. Agyi pészmeke=AP
(pacemaker)
63. Kotontechnika=KT
64. Fotonlézeres pszichovisztika
=FP
65. A táguló világegyetem megelőzés=TÁVI-ME
66. A sejtburjánzási energia felhasználása=SEBU-FE

A PSZICHOVÍZIO BIO- MŰSZAKI TULAJDONSÁGAI

1. Az emberi tudat mélyére „lát”.
2. Saját agyhullámot közvetít.
3. Önvezérléssel a tévéműsorokra is „ráültethető”.
4. Nincs távolságfüggősége.
5. Egy, illetve több csatorna együttesen és más jelekkel összegezve is közvetíthető.
6. „Lemélyíthető” a tudatalattiba.
7. Agysebészeti eljárással juttatható az emberbe.
8. Önállósulási lehetőség.
9. Szemmel vezérelt primer kép.
10. Bővítés önbővítő módszerrel.
11. Irányított közvetítés a Föld bármely tájáról.
12. Rákapcsolható bármely rádiótelefon-rendszerre.
13. Pszicho-R kapcsolat, amikor csak a másik fél képes kikapcsolni az összeköttetést.
14. Visszaidéző funkció.
15. Szelektív kiemelő és felnagyító funkció.
16. Széles spektrumú vétel.

17. Titkos csatorna.
18. Pszichoérzékelés.
19. Újdonságok azonnali érzékelése, bejelentése, védelme és rögzítése.
20. Védekezés az agresszivitással és a diktatórikus tulajdonságokkal szemben.
21. Hypergyors reagálás fotonrendszeres kapcsolattal.
22. FT-jellel aktiválható fontos feladat megoldása.
23. PV-zugcsatornáról választható meglepetések.
24. Jelentős gondolatok megvalósítását elősegítő problémafürkészés.
25. Megoldások az elmesegítő funkcióban NB-impulzussal.
26. Napsugárzás felhasználása a közlekedésben emberi közvetítéssel.
27. Földi ösztönök összegzésével elérhető irányítási módok.
28. Családtagok bevonásával megvalósítható PV-operáció.
29. Űrországutak létrehozása űrszipantással.
30. Űrhajók más galaktikákra juttatása „űrugrással”.
31. Szellemi és fizikai gyönyört biztosító PV-Tours.
32. Mélytengeri és földmélyi

- energiákkal megerősített úrhajóval
végrehajtható földátfúrás.
33. Úrhajók gyorsítása visszahajlított
röppályával.
34. Hazugságot megbízhatóan jelző
rendszer, ami régmúlt
eseményeknél is alkalmazható.
35. A KEBEL-TV-műsor
lemeztelenített változatának
sugárzása.
36. Űrbázisról vezérelt energiaelosztó
rendszer a villámcsapással
működő erőművekhez.
37. Ugrásidőt mutató
naptár bevezetése
az eddigiek helyett.
38. Agyi pészmekeer beültetése
az emberbe.
39. A természetgyógyászat reformja
fotonlézeres pszichovisztikával.
40. A sejtburjánzás energiájának
felhasználása a hagyományos
gyógyászatban
és a természetgyógyászatban.
41. A táguló, a gyorsulva távolodó
világegyetem utolérése
és megelőzése.

AZ UTOLSÓ SZÓ JOGÁN

„A térhajlítás nem tévesztendő össze a térdhajlítással, ugyanis a térhajlítás tudományos absztrakció, a térdhajlítás viszont szolgalelkű attrakció!!”
(Lásd a 103. és a 139. oldalakon)

TARTALOMJEGYZÉK

Hír a világalapítványtól	5
Pszichovíziós-csatornák	10
A magától bővülő rendszer és Lucifer	15
Fotonrendszeres Pszichovízis	21
Az öröklött múlt megjelenítése	29
Telepatikus önmegvalósító csatorna	35
A csökkenthető agresszivitás	40
TAMITABININ, az új gyógyszer	46
Több száz évre visszaemlékező funkció	52
A háborús tervek kijelzése PV-technikával	57
Pszichoérzékelők a közlekedésben	65
Ízidézés a régmúltból	70
Betegségek ellen az előjelző PV	74

Spermainformáció és a megtermékenyülés	79
Szülői szeretet	84
NB-impulzus a feltalálók szolgálatában	88
A konstruktőr kihívása	95
Kutatók viccközelben	100
Az „úrugró” úrhajó	105
Diktatúrák végnapjai	108
A hazugság jelzésének tévedhetetlen módszere	111
„Egy lépéssel mindig a többiek előtt!”	115
PV-Tours és a szellemi-fizikai gyönyörök világa	120
Kozmikus „MATELATIKA”	127
Ösztön, stressz és a lóvá tett oroszlán	132
A szellem napvilága ragyog	181
Utószó helyett	138
Utószó az utószóhoz	143
A Pszichovízió Bió-műszaki tulajdonságai	149

A KORNÉTÁS KIADÓ KAPHATÓ KÖTETEI

- Bernáth S. Iván–Pongrácz Endre:**
A klinikai haemorheologia alapjai (1999)
Czanik Csaba: A kozmosz tanítványai (1996)
Czanik Csaba: Várnak rád a csillagok (1998)
Egely György: Tértechnológia (1998)
Falusi Tamás: Párhuzamosok (1998)
Falusi Tamás: Fejedemek (2000)
Függőjátszma (1998)
Gyurcsok József: Vallomás (1999)
Hargitai Károly: Vészharang (1998)
Huba Csaba: Csalhatatlan ufók (1996)
Huba Csaba: Világvége - 2000 (1997)
Huba Csaba: Menekülés a Marsra (1998)
Dr. Katona István: A koponya és a gerinc lőtt sérülései (1999)
Kerekes György: Lappföld (1998)
Keviczky Kálmán: Intergalaktikus jövő (1996)
Major Árvácska: Suomi természetesen (1998)
Megyer Árpád: A Nap fia (1999)
Nemere István: Parajelenségek könyve (1997)
Neidenbach Ákos: Tatrai legendárium (2000)
Pusztay Sándor: Viagra – A gyönyör kék forrása (1998)
Robert Sherry: A parazita (1998)
Robert Sherry: Keresztforgás (1999)
San Thaker: Szökés államérdekből (1998)
Schubert Katalin: Szembenézni a történelemmel (1997)
Siklósi Pál: Korruptió felső fokon (1996)
Siklósi Pál: A Sátán hatalmában (2000)
Dr. Simon–Dr. Török: Gombás betegségek (1998)
Somos István: Én is voltam katona (1997)
A. Strano: Alfa Pont (1999)
A. Strano: A szellemiség felfedezése (1999)
R. L. Thompson: Idegenek (1996)
Törő István: Homokóra (1999)
Törő István: Fény a köveken (1999)
Törő István: Pokoltornác (2000)

STÚDIÓ KÖNYVESBOLT
1138 Budapest, Népfürdő u. 15/D
Tel./fax: 359-1964

A JÖVŐ SZÁZAD NAGY TALÁLMAI

A Pszichovízió (PV) megjelenése óta számos telekommunikációs találomány látott napvilágot, de jelentőségében egyik sem közelítette meg ezt a fantasztikus szellemi teljesítményt, amely újdonsága tekintetében fényévekkel halad a többiek előtt. A PV óriási távlatokat nyit olyan ismeretlen területeken is, amelyeket csak a felfedezést követően tárhat fel az ember.

Maga a gondolat, majd ezt követően a gyakorlati megvalósítás úgy jöhetett létre, hogy a magyarországi és a külföldön élő, magyar származású konstruktív elmék energiáit sikerült összegyűjtenie a feltalálónak, illetve az őt támogató kutatócsoportnak.

1190 FT
